

፲፩. ንኩን እንከ ጌራን ወን ጹሐን ዘእንበለ ርኩስ ፤ ወፍ ጹማን በርትዕት ሃይማኖት ወበኩሉ ምግባረ ሠናይ።

አንቀጽ ፲፱፪

በእንተ ከመ ኢመፍትው ለክር ስቲያን ይባሉ ውስተ ማኅደረ ነኪራን ሕዝብ ይርእዩ ተው ኔተ ወማኅሌተ ይስምዑ።

፩. ተዐቀቡ እንከ እምዙ ከመዝ ግብር ወኢትደመሩ ውስተ ጉባኤ አሕዛቡ።

፪. ወረንቁ እመናንንቲሁ ለሰይ ጣን እስመ ለዲያቡብስ አልቦ ፍቅር ምስለ እግዚአብሔር እስመ ዘይዴመር ምስለ ዘይ ሄሊ ይግበር ሥምረቶ ለጸ ላዒ።

፫. ውእቱኬ ይትኋለቱ ምስለ ዲያብሎስ ፤ ወይወርስ መር ገመ ረንቁ እንከ እምግብር እኩይ እንተ አልባቲ ሠናይት።

፬. ዝውእቱ ተውኔት ፤ ወእ ምልኮ ጣዖት ፤ ወማርያን ፤ ወመዐስባን ወመሰግላን ፤ በእ ዕዋፍ ፤ ወመንቅሕያን ምው ታን ፤ እስመ ጽሑፍ ኢይኩን እኩይ ላዕለ ያዕቆብ ፤ ወኢሕ ሱም ላዕለ አበራኤል።

፲፩. እንግዲህ ያለርኩስት ደጎችና ንጹሐን እንሁን ፤ በቀ ናች ሃይማኖትና በበጎ ምግ ባር ሁሉ ፍጹማን እንሁን ።

ዐሥራ ሁለተኛ አንቀጽ

ክርስቲያኖች ጨዋታን ለማየ ትና ዘፈንን ለመስማት ወደ ልዩ ሕዝብ ማደሪያ ይገቡ ዘንድ እንዳይገባ ይናገራል።

፩. እንግዲህ እንዲህ ካለ ሥራ ተጠበቁ ፤ ወደ አሕዛብ ጉባ ኤም አትቀላቀሉ።

፪. ከሰይጣን አሽክላዎች ራቁ፤ ለዲያብሎስ ከእግዚአብሔር ጋር ፍቅር የለውምና፤ የጠላትን ፈቃዱን ያደርግ ዘንድ ከሚ ያስብ ሰው ራቁ ።

፫. እርሱ ከዲያብሎስ ጋራ ይቈጠራልና ፤ እርግማንንም ይወርሳልና ፤ እንግዲህ በጎነት ከሌላት ከክፉ ሥራ ራቁ።

፬. ይኸውም መዝፈን ፤ ጣዖት ማምለክ ሚርተኞች ፤ ጠንቋ ዮች ፤ በወፍ የሚጠነቁሉ ፤ ሙት እናነሣለን የሚሉ ናቸው፤ ክፉ ነገር በያዕቆብ ላይ አይደረግ ፤ በእስራኤል ላይም መጥፎ ነገር አይሁን ተብሎ ተጽፎአልና።

፭. ሰበሉ እንከ እምዘ ከመዝ ግብር ዘይገብሩ መጥፃውያን ለአስሕቶ ሰብእ ዝውእቱ ምግ ባራቲሁ ለሰይጣን።

፮. መፍትወ ይትፈለጡ መሃ ይምናን እማኅበረ ረሲዓን ወኢ ይገበሩ ዝቢረ በዓል ምስሌ ሆሙ ።

፯. ወከማሁ ንርጎቅ ንሕነሂ እምኔሆሙ ወኢንባእ ውስተ አብያቲሆሙ ወኢንብላዕ ምስሌ ሆሙ ወኢንስተይ አስመ እሙ ንቱ ፈጻምያን ምግባራቲሁ ለሰይጣን።

፰. ንትገጋሥ እም አምልኮ ጣዖት ወስሕተት ወእምኃሆሙ ወብፅዐተ እማልክቲሆሙ።

፱. ወአንተሙኒ ወራዙት ግበሩ ኩሎ ትካዘ ዘይደሉ ለቅድስት ቤተ ክርስቲያን ዘእንበለ ሀኬት ወተሴሰዩ እምፍሬ ባማክሙ በንጽሕ ከመ ኢትጽሐቁ ወኢ ምንተኒ።

፲. ወኢትክበዱ ዲበ ቤተ ክርስቲያን ለእግዚአብሔር ከመ ንኩን ዘእንበለ ትካዝ አላ በስብከተ ወንጌል ቅዱስ።

፭. ሰውን ለማሳት ጣዖት የሚያመልኩ ሰዎች ከሚያደርጉት ከእንደዚህ ያለ ሥራ ራቁ፤ ይኸውም የሰይጣን ሥራ ነው።

፮. ምእመናን ከክፉዎች ማኅበር ሊለዩ አገባብ ነው ፤ ከእነርሱ ጋራም በዓልን በማድረግ አንድ አይሁኑ።

፯. እኛም እንደዚሁ ከእነርሱ እንራቅ ፤ ወደ ቤቶቻቸውም አንግባ ፤ ከእነርሱ ጋራም አንብላ ፤ አንጠጣ ፤ እነርሱ የሰይጣንን ሥራ የሚፈጽሙ ናቸውና።

፰. ጣዖትን ከማምለክና ከስሕተት ለጣዖታቱም እምኃ ከመስጠትና ስለት ከመሳል እንራቅ ።

፱. እናንተም ጉልማሶች የሚገባውን ግዳጅ ሁሉ ያለ ሐኬት ለቅድስት ቤተ ክርስቲያን አድርጉ ፤ ምንም እንዳትቸገሩ በንጽሕና ከደክማችሁ በት ፍሬ ተመገቡ።

፲. ቅዱስ ወንጌልን በመስበክ እንጂ ያለ ጭንቀት እንድንሆን በእግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን ላይ ሽክም አትሁኑ።

፲፩. ወኢናጽርዕ ቅኔ እደዊን
ወኢንትሀከይ እስመ ቦ እምኔን
መሠግራን ወቦ እምኔን ሰፋ
ይያን ደብተራ ወቦ መስተገ
ብራን ምድር።

፲፪. ይቤ ሰሎሞን ተመየጥ
ገበ ቃሕም ኦ ሀካይ ወንቃሕ
ወቅናእ ርእየከ ፍናዊሁ ወኩን
ጠቢብ እምኔሁ።

፲፫. ወውእቱ እንዘ ወፍር
አልቦ ወዘሂ ያጌብሮ አልቦ
ወእንዘ እግዚእሂ አልቦ ያስተ
ጋብእ በሐጋይ ሲሳዮ ወበዙጎ
አመ ማእረር ይትጌበር አው
ሐር ገበ ንህብ ወአእምር ከመ
መስተገብርት ይእቲ ወበ
ትግብርታ ከመ ሠናየ ትግብር
እንተ ዓማሃ ነገሥት ወአብዳን
ይነሥኡ ለሕይወት።

፲፬. እንተ ትትፈቀር ይእቲ
ገበ ኩሉ ወክብርት ይእቲ
ወበጎይላ ፅብስት ወበግብራ
ጽንዕት ጥበበ አክቢራ አስተ
ርአየት።

፲፩. ተግባረ እድን አናቋርጥ ፤
ቸልም አንበል፤ ከእኛ ወገን ዓሣ
የሚያጠምዱ ከእኛም ወገን
ድንኳን የሚሰፉ ምድርንም የሚ
ያርሱ አሉና።

፲፪. ሰሎሞን እንዲህ አለ፤ እንተ
ታካች ወደ ግብረ ጉንዳን
ተመልከት ፤ ንቃ ጉዳናውንም
ተመልክተህ ከእርሱ ይልቅ
ጠቢብ ሁን።

፲፫. እርሱም መሰማሪያ ሳይ
ኖረው የሚያስገድደውም ሳይኖ
ረው ፤ ጌታም ሳይኖረው በበጋ
ምግቡን ይሰበስባልና ፤ በመኸ
ርም ጊዜ ብዙ ሥራ ይሠራልና፤
ወይም ወደ ንብ ሂደህ ሠራተኛ
እንደሆነች በሥራዋም መልካም
ሥራን እንደምትሠራ እወቅ ፤
የደከመችበትንም ሥራዋን ነገሥ
ትም ሰኬችም ለመድኃኒት ይወ
ስዳለና።

፲፬. ይህችም በሁሉ ዘንድ
የምትወደድ ናት ፤ የከበረችም
ናት፤ በጋይሏ ግን ደካማ ናት፤
ጥበብን አክብራ አሳየች።

፲፭. እስከ ማእዘኑ አ ሀካይ ትሰክብ፤ ወማዕዜኑ እምን የምክ ትነቅሕ፤ ሕቀ ትነውም ወሕቀ ትነብር፤ ወሕቀ ትዴቅስ ወሕቀ ታስተጋብእ እዴክ ውስተ እንግድዓክ ፤ ወእምዝ ይመጽእክ ግብተ ከመ እኩይ ሐዋርያ ንዴት ወተፅናስ ከመ ኄር ረዋጺ ።

፲፮. ወእመሰ ኢኮንክ ሀካየ ይመጽእ ለክ ማእረርክ ከመ ነቅዐ ማይ ወንዴትሰ ከመ እኩይ ረዋጺ ለሊሁ ይርኅቅ እምኔክ።

፲፯. ብእሊ አብድ ወዐማሂ የሐ ውር ፍናዋተ ዘኢኮና ኄራተ።

፲፰. ወካዕበ ይቤ ዘይትጌበራ ለምድር ይጸግብ ኅብስተ።

፲፱. ወዓዲ ይቤ ኅብእ እዴሁ ሀካይ ውስተ ሕፅኑ ወየሐምም ለአቅርቦ ውስተ አፋሁ።

፳. ጠቢብ ያስተርኢ ለርእሱ ሀካየ ፤ አብድ ሐቀፈ እዴሁ ወበልዐ ሥጋሁ።

፲፭. ሰነፍ ሆይ እስከ መቼ ትተኛለህ ? ከእንቅልፍህስ መቼ ትነቃለህ ? ጥቂት ትተኛለህ ፤ ጥቂትም ትቀመጣለህ፤ ጥቂትም ታንቀላፋለህ ፤ ጥቂት ጊዜም እጅህን ወደ ደረትህ ትሰበሰባለህ ፤ ከዚህም በኋላ እንደ ክፉ መልእክተኛ ድህነት፤ እንደ ደገኛ ወራሪም ችጋር ፤ በድንገት ይመጣብሃል።

፲፮. ሰነፍ ባትሆን ግን መከር እንደ ውኃ ምንጭ ይመጣልሃል ፤ ድህነት ግን እንደሚሸሽ ክፉ ወራሪ ከአንተ ይርቃል።

፲፯. ሰነፍና አላዋቂ በደለኛ ሰው በጎ ያይደሉ ጉዳዮችን ይሃዳል።

፲፰. ሁለተኛም ምድርን የሚያርሳት እንጀራን ይጠግባል አለ።

፲፱. ዳግመኛም ሰነፍ ሰው እጁን ወደ ብብቱ ይሸሽጋል ፤ ወደ አፉ ለማቅረብም ይታመማል አለ ።

፳. ጥበበኛ ሰው ለራሱ አላዋቂ መስሎ ይታያል ፤ ሰነፍ ሰው እጁን አቅፎ ሥጋውን በላ አለ ።

፳፩. እስመ ግብሩ ለሀካይ አልባቲ ፈውሱ።

፳፪. ኩሉ ዘኢይትቀንይ ኢይሴ ሰይ ወኢይንበር ምስሌክሙ ጽሩዐ።

፳፫. ፍርህዎኬ ኩሉ ጊዜ ወረ ጎቁ እምጎኬት እስመ እግዚአብሔር አምላክን ይጸልእ ኩሉ ሀካያ።

፳፬. ኢይንበር ሀካይ ምስለ እለ ይትኤዘዙ ለእግዚአብሔር አብ ዘሉቱ ክብር ወሰብሐት ሰዓ ለመ ዓለም አሜን።

አንቀጽ ፲፬፫

በእንተ መበለታት ዘአልቦን ምት፤

፩. መፍትው ትሠየም እንተ ፩ ክረምታ እንተ ባቲ ምግባረ ሠናይ።

፪. ጎሪት ወንጽሕት ዘኢትፈ ቅድ ዳግመ ብእሴ።

፳፩. የሰነፍ ሰው ሥራ መድኃኒት የላትምና።

፳፪. ሥራ የማይሠራ ሁሉ ምግብን አይመገብ ፤ ሥራፈት ሆኖም ከእናንተ ጋራ አይቀመጥ።

፳፫. ሁለጊዜም ፍሩት ፤ ከስንፍናም ራቁ ፤ አምላካችን እግዚአብሔር ሰነፎችን ሁሉ ይጠላልና።

፳፬. ሰነፍ ሰው ከሚታዘዙ ሰዎች ጋራ አይቀመጥ ፤ ለእግዚአብሔር አብ ክብር ምስ ጋና ለዘለዓለሙ በእውነት ይግባው ። አሜን ።

አሥራ ሦስተኛ አንቀጽ፤

ባል የሌላቸው የባልቴቶችን ነገር ይናገራል፤

፩. በጎ ምግባር ያላት ፤ ስልሳ ዓመት የሆናት ትሾም ዘንድ አግባብ ነው።

፪. ቸርና ከኃጢአት የነጻች ሁለተኛ ባል የማትሻ ልትሆን ይገባል።

፫. ለንዑሳትሰ መበለታት ኢይ ደልዎን ሢመት፡፡

፬. ወእመሰ ሢምከመ ነዐሰ መበለተ እንተ ኢትክል ተዐ ግሦ ከመ ልሂቃት መበለታት አላ ትፈቅድ ታውሰብ ዳግመ ኢትእመንዋ፡፡

፭. እስመ ታመጽእ ነገረ ንፍረት ወጎሣረ ወነውረ ለቤተ ክርስቲያን ወትትኳነን በገበ እግዚአብሔር እስመ አውሰበት ዳግመ ብእሴ ወኢዐቀበት ትእ ዛዘ መጸሕፍት፡፡

፮. ወበእንተዝ ኢመፍትው ፍጡነ ይሢመ ዘእንበለ ይሕ ትቱ ሕይወቶን ወያመክርዎን እመቦን ትዕግሥት፡፡

፯. ወእመሰ ኢይክህላ ተዐግሦ ይኋይስ ኢያንብቦቶን እስመ ኢዐቀባ ዘሰምዓ፡፡

፰. ወእመሰቦ ነእስ እንተ ነበረት ምስለ ምታ ንዳጠ መዋዕለ ወተፈልጠት እምኔሁ በሞት ወእምዝ ሕይወት ባሕ ቴታ ወዐቀበት ግብረ መበለ ታት እንተ ከመዝ ትገብር ብዕዕት ይእቲ፡፡

፫. ለታናናሽ መበለታት ግን ሹመት አይገባቸውም፡፡

፬. እንደ ታላላቆች ባልቴቶች መታገሥ የማትችለውን በዕ ድሜ ትንሽ የሆነችውን መበ ለት ብትሾሙ ግን ዳግመኛ ታገባ ዘንድ ትሻለችና አትመኑ አት፡፡

፭. ለቤተ ክርስቲያን የጋፍረት ነገርን ውርደትንና ነውርን ታመጣለችና ሁለተኛም ባልን ሰላገባች የመጸሕፍትንም ትእ ዛዘ ስለ አልጠበቀች በእግዚአብ ሔር ዘንድ ይፈረድባታልና፡፡

፮. ስለዚህም እነዋወራቸውን ሳይመረምሩ ትዕግሥት እንዳላ ቸውም ሳይፈትኑ ፈጥነው ይሾሙ ዘንድ አግባብ አይ ደለም፡፡

፯. መታገሥ ባይቻላቸው ግን አለማስተማር ይሻላል ፣ የሰሙ ትን አልጠበቁምና፡፡

፰. ከባሏ ጋራ ጥቂት ቀን የኖ ረች፣ ከእርሱም በሞት የተለ የች ፣ በዕድሜ ያነሰች መበለት ብትኖር ግን፣ከዚህ በኋላ እንዲህ እያደረገች የመበለታትን ሥራ ብትጠብቅና ብቻዋን ብትኖር ብዕዕት ናት፡፡

፱. እንተ ተመለሰት ከመ መበለት እንተ ስራጽታ ዘሲዶና ዘመጽአ ነቤሃ ወተወክፈቶ ለኤልያስ ነቢይ ቅዱሱ ለእግዚአብሔር።

፲. ወከመ ሐና ወለተ ፋኑኤል እንተ ነገደ አሴር እንተ ሐይ ወት ውስተ ቤተ እግዚአብሔር መዓልተ ወሌሊት፤ ወድሉት ወትረ ለጸሎት ወአስተብቁዎት ወእንዘ ድንግል ይእቲ ነበረት ፤ ወምስለ ምታሰ ነበረት ፤ ወእምዝ ቦአት ውስተ ቤተ መቅደስ ወነበረት ወኮነት መዓስብተ ፹ወ፱ ዓመተ።

፲፩. ወትሴፎ ምጽአቶ ለክርስቶስ ወተአኩቶ ለእግዚአብሔር ወትዜኑ በእንቲአሁ ለኩሎሙ እለ ይሴፈወ ምጽአቶ ለመድኃኒተ እስራኤል።

፲፪. ወዛቲ መበለት እንተ ትገብር ከመዝ ትረክብ ክብረ ወሞገሰ ወአኩቲ በዝ ዓለም ወበከህክ በነበ እግዚአብሔር በመንግሥተ ሰማያት።

፱. የእግዚአብሔር ቅዱስ ነቢይ ኤልያስ ወደ እርሱ እንደመጣና እንደ ተቀበለችው እንደሲዶና ስራጽታ መበለት የመለሰች።

፲. በመዓልትና በሌሊት በእግዚአብሔር ቤት እንደኖረች ከአሴር ወገን እንደሆነች እንደፋኑኤል ልጅ እንደሐና ለጸሎትና ለምልጃ ዘወትር እንደተዘጋጀች፤ በድንግልናም በሥራ አምስት ዓመት ኖረች፤ ከባሏም ጋር ሰባት ዓመት ኖረች፤ ከዚህም በኋላ ወደ ቤተ መቅደስ ገብታ፤ ሰማንያ አራት ዓመት መበለት ሁና ኖረች።

፲፩. የክርስቶስንም መምጣት ተስፋ ታደርግና እግዚአብሔርን ታመሰግን ነበር፤ እስራኤልንም ለማዳን መምጣቱን ተስፋ ለሚያደርጉ ሁሉ ስለእርሱ ትናገር ነበር።

፲፪. እንደዚህ የምታደርግ ይህች ባልቴት በዚህ ዓለም በወዲያኛውም ክብርንና ሞገስን ምስጋናንም በእግዚአብሔር ዘንድ በመንግሥተ ሰማያት ታገኛለች።

፲፫. ወንድሳት መበለታት
ኢይሠየማ በውስተ ቤተ ክር
ስቲያን እስመ ኢይክላ ተዐግሦ
ሰብላብ እንዘ ሀለዋ በጎይለ
ውርዙቶን እስመ ያወስባ
ዳግመ ብእሴ።

፲፬. ወለእማንቲሰ ይከውን
ውርዙቶን ለሰይጣን ፤ አላ
ባሕቱ ይትዓቀባ ወያድኅና
ርእሶን ከመ ኢያውስባ ዳግመ
ብእሴ።

፲፭. መፍትው ለክሙ ትለ
ብጢ ዘንተ ከመ ዝንቱ ቀዳ
ማዊ ሰብላብ ንጹሕ በገበ
እግዚአብሔር ።

፲፮. ወእለሰ ያወስቡ ዳግመ
ይከውኑ ውፁኣነ እምሕግ
እስመ ኢኮነ ባሕቲቱ ጸእንተ
ሩካቤ አላ ሐሰጢ ላዕለ እግዚ
አብሔር።

፲፯. ወእለሰ ያወስቡ ሣልሰ
ኢይትኃለቁ ውስተ መርዓቱ
ለእግዚአብሔር።

፲፰. ወእለሰ ያወስቡ ራብዐ
ፈድፋደ ተዐውቀ ዝሙቶሙ፤
ወይረክቡ ንፍረተ ወጎሣረ።

፲፫. ሕፃናት ሴቶች ግን በቤተ
ክርስቲያን ውስጥ አይሾሙ ፤
የፈተውን የር መታገሥ አይቻ
ላቸውምና ፤ በወጣትነት ጎይል
ዳግመኛ ወንድን ያገባሉና።

፲፬. የእነርሱ ግን ተንጅናቸው
ለሰይጣን ይሆናል ፤ ነገር ግን
ራሳቸውንም ያድኑ፤ ይጠብቁ፤
ዳግመኛ ወንድን እንዳያገቡ።

፲፭. መጀመሪያው ጋብቻ በእግ
ዚአብሔር ዘንድ የአማረ ንጹሕ
እንደሆነ ይህን ታስተውሉ ዘንድ
ለናንተ አገባብ ነው።

፲፮. ሁለተኛ የሚያገቡ ግን
ከሕግ የወጡ ይሆናሉ ፤
በእግዚአብሔርም ላይ ሐሰትን
ተናገሩ እንጂ ስለ ጋብቻ ብቻ
አይደለምና።

፲፯. ሦስተኛ የሚያገቡ ግን
ከእግዚአብሔር መንጋ ከምዕ
መናን አይቈጠሩም።

፲፰. አራተኛ የሚያገቡ ግን መለ
ሰናቸው ፈጽሞ ታወቀ፤ ንፍረት
ንና ውርደትን ያገኛሉ።

፲፱. እስመ በቀዳሚ ፍጥረት ወሀበ እግዚአብሔር አሐተ ብእሲተ ለአሐዱ ብእሲ፤ ወበእንተዝ ይከውኑ ጀሌሆሙ ፩ ሥጋ።

፳. ከመዝ ንኤዝዝ ለውርዝዋት አንስት እምከመ ሞቱ ዘቀዳሚ እምታቲሆን እምከመ ኢይክላ ተዓግሦ መፍትው ያውሰባ ዳግመ ብእሴ ከመ አይደቃ ዳግመ ወሰተ መሥገርተ ሰይጣን እኩይ ወመናግንቲሁ ማህጉሴ ነፍሳት።

፳፩. ወእማንቱሰ ይወርዳ ወሰተ ኩነኔ ገሃነም ዘለዓለም ዘአልቦ ዕረፍት።

፳፪. ወመበለታት እለ ተዐውቃ በጽድቅ አንስትኒ እለ አውሰባ ፩ ብእሴ ወብዙኃን ሰማዕት ኮኑ በእንቲአሆን ከመ ሐይዋ በንጽሕ ወእማንቱኬ ኢይት ኃለቋ ምስለ መበለታት ካልኣት ወየሐፅና ደቂቆን ዘእንበለ ርኩስ ፤ ለእለ ከመዝ መፍትው ትርድእዎን ወተሀብዎን ትካዞን እስመ እማንቱትው ክልቶን ንበ እግዚአብሔር ።

፲፱. በመጀመሪያው ፍጥረት እግዚአብሔር አንዲት ሴትን ለአንድ ወንድ ሰጥቷልና ፤ ስለዚህም ሁለቱ አንድ አካል ይሆናሉ ።

፳. ለቆነጃጅቶች ሴቶችም የቀድሞ ባሎቻቸው ከሞቱባቸው መታገሥ ባይቻላቸው ሁለተኛ ባል ያገቡ ዘንድ እንዲገባ እናዛለን ፤ ወደ ክፉ የሰይጣን ወጥመድ ነፍሳትንም ወደሚያጠፋ አሽክላው ዳግመኛ እንዳይወድቁ።

፳፩. እነርሱ ግን ለዘለዓለሙ ዕረፍት ወደሌለበት ወደ ገሃነም ይወርዳሉ።

፳፪. በጽድቅ የታወቁ ባልቴቶች አንድ ባል ያገቡ ሴቶች በንጽሕና እንደኖሩ ብዙ ሰዎች ምስክርን የሆኗቸው እነዚህም ከሌሎች ባልቴቶች ጋራ አይቆጠሩም ፤ ልጆቻቸውንም ያለ ርኩስት ያሳደጉ እንደእነዚህ ያሉትን ትረዷቸውና ግዳጃቸውን ትሰጧቸው ዘንድ አግባብ ነው ፤ የእነዚህ እምነታቸው በእግዚአብሔር ዘንድ ነውና።

፳፫. ወይእዚኒ ኤጲስ ቆጶስ ስፋሕ እዴክ ለውሂብ ወተዘክ ርመ. ለነዳያን ወሀብ ለለ፩፩ ጸሕቆመ. በከመ ይፈቅዱ ወሐ ውጸመ. ለዕቤራት ወለዕንሰ ማውታ ወለምንዱባን ።

፳፬. መፍትው ኤጲስ ቆጶስ ይርድኦመ. ወያድኅኖመ. ወየ ሀቦመ. ትካዞመ. ለኩሎመ. ዕነሳን ወጽዑራን።

፳፭. ወይርድኦመ. ወይርዐ ዮመ. ለኩሎመ. ሕዝብ ውስተ ሠናይ መርዔት ለእለ ያቄርቡ ጽርስፎራ።

፳፮. ምጽዋተ እምዘ አብኡ ለክ ጸጉ ዘእምጽኡ ንቤክ ለለ፩፩ በከመ ይደሉ ከመ መጋቢ ኄር ወመሓሪ እስመ ሥመር ውእቱ በጎበ እግዚአብሔር።

፳፯. ኩሉ ዘይጼጉ ለጽኑሳን ይረክብ ዐስበ ሠናዮ።

፳፰. ወእንተሰ ዓመውክ በእንተ እግዚአብሔር ትነሥእ ዕሤተ።

፳፱. ወከመዝ በሎመ. ለእለ ጸገውክ ዕገሌ ዘእቅረበ ወሀብኩ ክመ. ከመ ትጸልዩ ሎቱ ወታስተብቀው በእንቲአሁ።

፳፫. ዛሬም ኤጲስ ቆጶስ ሆይ ! ለመስጠት እጅህን ዘርጋ ፤ ድሆችንም አስባቸው ፤ ለእያንዳንዳቸው ግዳጃቸውን እንደሚሹት ስጥ ፤ ባልቴቶችንም እናት አባታቸው የሞቱባቸውንም ፤ ችግረኞችንም ጎብኛቸው ።

፳፬. ኤጲስ ቆጶስ የተቸገሩትንና የተጨነቁትን ሁሉ ሲረዳቸውና ሲከድናቸውም ግዳጃቸውን ሊሰጣቸው አገባብ ነው።

፳፭. በመልካም መንጋ መካከል መባ የሚያቀርቡትን ሕዝቡንም ሁሉ ይርዳቸው ፤ ይጠብቃቸው።

፳፮. ለአንተ ከአገቡት ምጽዋትም ፤ ወደ አንተ ያመጡልህን እንደቸርና አዛኝ ሹም ለየአንዳንዱ እንደሚገባ ስጥ ፤ ይህ በእግዚአብሔር ዘንድ የተወደደ ነውና።

፳፯. ለተቸገሩ የሚሰጥ ሁሉ በጎ ሞጋን ያገኛል ።

፳፰. ስለ እግዚአብሔር የደክ ምክ አንተም ሞጋህን ታገኛለህ።

፳፱. ለምትሰጣቸውም ሰዎች «ትጸልዩለትና ስለ እርሱም ትማልዱ ዘንድ» ዕገሌ ያቀረበውን ሰጠኋቸው ።

፴. መፍትሔው ሠናዩ ትግበሩ ለኩሉ ሰብእ ወኢትበሉ ለዝ እሁቦ ወለካልኡ እክልዎ።

፴፩. ወአንተሰ ኤጲስ ቆጶስ ኢትፍልጥ ወኢመነሂ እስመ ይቤ እግዚእን ለኩሉ ዘሰላለክ ሀብፍ ዝውእቱ እመኒ ዐርክክ፤ ወእመኒ ጸላኢክ ፤ ወለእመኒ ዘመድክ ፤ አው ፈላሲ አው ዘአውሰበ አው ዘአልቦ ብእ ሲት አው መበለት አው ዕጓለ ማውታ ወለኩሉ ግበር ሠናዩ።

፴፪. እስመ አዘዘኑ እግዚእን በውስተ መጻሕፍት ንምሐ ሮሙ ለነዳያን።

፴፫. በክመ ይቤ በኢሳይያስ ነቢይ ፈትት ኅብስተክ ለር ኅብ ፤ ወአብልዎ ለነዳይ ፤ ወአኅድሮ ውስተ ጽላሎተ ቤትክ።

፴፬. ወእመ ርኢክ ዕሩቀ አልብሶ ወኢትትአወር እምዘ ርዐ ቤትክ።

፴፭. ወዳንኤልኒ ይቤ በእንተዝ ያሥምርክ ምክርዮ ኦ ንጉሥ ወበምጽዋተ ጽድቅ ትድኅን።

፴. ለሰው ሁሉ በጎ ነገርን ታደርጉ ዘንድ ይገባል ፤ ለዚህ እሰጠዋለሁ ፤ ሌላውን እክለክ ለዋሁ አትበሉ።

፴፩. አንተም ኤጲስ ቆጶስ ማን ንም አትለይ፤ ጌታችን ለሰመ ነህ ሁሉ ስጠው ብሏልና፤ ይህ ንም ማለት ወዳጅህም ቢሆን፤ ጠላትህም ቢሆን፤ ዘመድህም ቢሆን፤ ወይም ስደተኛ ቢሆን፤ ወይም ያገባ ቢሆን፤ ሚስት የሌለውም ቢሆን ፤ ባል የሌላ ትም ብትሆን እናት አባት የሞቱ በትም ቢሆን ፤ ለሁሉም በጎ ነገርን አድርግ።

፴፪. ጌታችን ለቸግረኞች እን ራራላቸው ዘንድ በመጻሕፍት አዝዞናልና።

፴፫. በነቢዩ በኢሳይያስ እን ጀራህን ለተራብ ቊረስ ፤ ለድጋ ውም አብላው ፤ በቤትህ ጥላ ውስጥም አሳድረው እንዳለ።

፴፬. የታረዘንም ብታይ አል ብለው፤ የሥጋ ዘመድህም ቸል አትበል።

፴፭. ዳንኤልም ንጉሥ ሆይ ስለዚህ ነገር ምክሬ ደስ ያሰኝህ በእውነተኛ ምጽዋት ትድናለህ አለ ።

፴፯. ወንጢአትከኒ በምሒረ ነዳያን ይሠረይ ለክ እስከ ይሠራ ጌጋየክ እግዚአብሔር።

፴፯. ወካዕበ ይቤ ሰሎሞን እስመ በአማን ወበምሂር ይደመሰስ ንጢአት።

፴፰. ወዓዲ ይቤ ዳዊት ብፁዕ ዘይሌቡ ላዕለ ነዳይ ወምስኪን እምዕለት እኪት ያድገኖ እግዚአብሔር።

፴፱. ወካዕበ ይቤ ዘረወ ወወ ሀበ ለነዳይ ወጽድቁኒ ይነብር ለዓለም።

፵. ወካዕበ ይቤ ሰሎሞን ዘይምሕሮ ለነዳይ ይሌቅሖ ለእግዚአብሔር ወይትዐሠይ በከመ ወሀበ ።

፵፩. እስመ ዘያጸምም እዘኒሁ ከመ ኢይስማዕ አውያተ ነዳይ፣ ዘይከድን ዓይኖ ከመ ኢይርአይ ግፋዕ ፣ ሎቲኒ ይጸመሞ እግዚአብሔር።

፴፯. እግዚአብሔር በደልህን እስቲያቀልልህ ድረስ ኃጢአትህ ነዳያንን በመመጽወት ይሠረይልሃል አለ።

፴፯. ሁለተኛም ሰሎሞን በሃይማኖትና በመራራት ኃጢአት ይደመሰሳል አለ።

፴፰. ዳግመኛም ዳዊት ለችግረኛውና ለምስኪን የሚያስብ ብፁዕ ነው፤ እግዚአብሔር ከክፉ ቀን ያድነዋል አለ።

፴፱. ሁለተኛም ገንዘቡን በተነ፣ ለደጋም ሰጠ ፣ ጽድቁም ለዘለዓለም ይኖራል አለ።

፵. ዳግመኛም ሰሎሞን ለድጋ የሚራራ ለእግዚአብሔር ያበድራል እንደሰጠም ይቀበላል።

፵፩. የድጋውን ጩኸት እንዳይሰማ ጆሮውን የሚደፍን ፣ የተገፋውንም እንዳያይ ዓይኑን የሚከድን ፣ እሱንም እግዚአብሔር ቸል ይለዋል።

፫ ዳንኤ ፬ ፡ ፳፱

፬ መዝ. ፴፱ - ፩ - ፪

፭ መዝ. ፻፳፩ - ፱

፵፪. መፍትሔ መበለታት ይኩና ዕጉሣተ እሰ ኢያበዝኃ ነቢብ ወ አልቦን እከይ ወኢመዓት።

፵፫. አላ እማንቱ ንጹሐት ወያመልካሁ ለእግዚአብሔር በጽድቅ።

፵፬. ወእምከመ ርእያ እኩየ ምግባረ ወሕሡመ ቃለ ያር ምግ ከመ ዘኢርእያ ወኢሰ ምዓ።

፵፭. ወኢይኩን ትካዛ ለመ በለት ወኢምንትኒ ዘእንበለ ጸልዮ ወእስተብቀዮ በእንተ እሰ ይመጽኑ ወያበውኩ መባከ ለቤተ ክርስቲያን።

፵፮. ወእመሰቦ ዘየኃሥሥ ጽሩዐ ነገረ ከንቱ ኢያውሥ አሁ ፣ አላ ባሕቱ ይትወከፋ ለእሰ የገሥሣ ቃለ ሃይማኖት ወምግባረ ጽድቅ ፣ ወይሣተፋ ሠናየ በገብ እግዚአብሔር።

፵፯. ወእለሰ ይፈቅዳ ይትመ ሀራ ሥርዐተ ይሑራ ገበ ሥዩማን ወይትመሐራ ወይስ ምዓ ቃለ ተግሣጽ።

፵፪. ባልቴቶች ትዕግሥተኞች ነገርን የማያበዙ፣ ክፋትና ቁጣ የሌለባቸው ይሆኑ ዘንድ አገባብ ነው።

፵፫. ነገር ግን እነሱ ንጹሐች እግዚአብሔርን በአውነት የሚያመልኩት ይሁኑ።

፵፬. ክፋ ሥራን ቢያዩ ፣ ክፋ ቃልንም ቢሰሙ ፣ እንዳላዩና እንዳልሰሙ ዝም ይበሉ።

፵፭. የባልቴት አላቧ ለቤተ ክርስቲያን መባ ለማግባት ስለሚመጡት ከመጸለይና ከመማለድ በቀር ሌላ ምንም አይሁን።

፵፮. የተጠላ ከንቱ ነገርን የሚሻ ሰው ቢኖር አይመልሱለት ነገር ግን የሃይማኖትን ቃልና የጽድቅ ሥራን የሚፈልጉትን ይቀበሉ ፣ በእግዚአብሔር ዘንድም በግ ነገርን ይሳተፉ።

፵፯. ሥራትን ይማሩ ዘንድ የሚሹ ወደ መምህራን ሄደው ይማሩ የምክር ቃልንም ይስሙ።

፵፮. ወኢይስምዓ ቃለ ውዴት ወኢይትልዋ ድሃ ሳዕዳን አማልክት አላ ያምልካሁ ለ፩ እግዚአብሔር ዘፈጠረ ኩሎ።

፵፱. እስመ አስተማሰላ እግዚአብሔር ለመንግሥተ ሰማያት በኅጢተ ሰናፔ እንተ ትንዕስ እምኩሉ አዝር ዕት። ወሶበ ጥዕማ ብእሲ ታውዕዮ ከማሁ ውእቱ ቃለ ትምህርተ ሃይማኖት ታውእዮ ለሰይጣን።

፶. ኢመፍትው ንዕሉ ቃለ ነቢያት ወኢንክሥት ምሥጢረ ለዕልዋነ ሃይማኖት።

፶፩. አላ ንጽናዕ በሃይማኖት እስመ አዘዘነ እግዚአን እንዘ ይብል ኢት ደዩ ባሕርየክመ ቅድመ አሕርው ወኢትሀቡ ቅድሳቲክመ ለክለባት ከመ ኢይኪዱ ባሕርየክመ በእገ ሪሆመ ወተመደጦመ ይነጽሑ ክመ እስመ ሶበ አእመሩ ነገረ ምሥጢር ዕልዋን ይሚንኑ ወይ ሬስዩ ጎፍረተ ወጎሃረ በዕበዶመ።

፶፪. አላ ዳዕመ መሀርዎመ ይሰብዉ ቃለ ኦሪት ወነቢያት እለ ተነበዩ በእንተ ምጽአቱ ለክር ስቶስ።

፶፫. እስመ መምህርነ ኢየሱስ ክርስቶስ ፈነወ ለነ ፲ወጀተ ሐዋርያተ ንምህርመ ለኩሎመ አሕዛቡ።

፶፬. ወለአንስትሰ ኢአዘዘን ይምህራ ወያንብባ በቤተ ክርስቲያን ላዕለ ሕዝብ አላ ዳዕመ ይትገሠሃ እምግብረ ዝመት ወይት አዘዛ በጸም ወበጸሎት ወበአጽ ምዖ ቃለ መጻሕፍት።

፶፭. የነገር ሥራ ቃልን አይስመ፤ ልዩዎች አማልክትንም አይከተሉ፤ ሁሉን የፈጠረ አንድ እግዚአብሔርን ያምልኩት እንጂ።

፶፬. እግዚአብሔር መንግሥተ ሰማያትን ሕአዝርእት ሁሉ በምታንስ በሰናፍጭ ቅንጣት መሰላታልና፤ ሰው በቀመሳት ጊዜ ታቃጥለዋለች፤ የሃይማኖት ትምህርት ቃል እንዲሁ ናት፤ ሰይጣንን ታቃጥለዋለችና።

፶. የነቢያት ቃልን እንወነጅል ዘንድ አይገባም፤ ሃይማኖትን ለካዱ ሰዎችም ምሥጢርን አንግለጽ።

፶፩. ነገር ግን በሃይማኖት እንጽና፤ "ጌታችን ዕንቁቻችሁን በእሪያዎች ፊት አትጣሉ፤ የተቀደሰውንም ለውሾች አትስጡ፤ ዕንቁቻችሁን በእግራቸው እንዳይጠቀጥቁት፤ ተመልሰውም ይጥሏችኋል" ብሎ አዝዞናልና፤ ከሐድያን በስፍናቸው የምሥጢርን ነገር ባወቁ ጊዜ ይንቃሉ፤ ጎፍረትና ውርደትንም ያደርጋሉ።

፶፪. ነገር ግን የኦሪትንና ስለክርስቶስ መምጣት ትንቢት የተናገሩ የነቢያትን ቃል ያስተውሉ ዘንድ አስተምሯቸው እንጂ።

፶፫. መምህራችን ኢየሱስ ክርስቶስ አሕዛቡን ሁሉ እናስተምር ዘንድ እኛን አስራሁለቱ ሐዋርያትን ልኮልናልና።

፶፬. ሴቶችን ግን ሊያስተምሩ በቤተ ክርስቲያንም ለሕዝቡ ሊያነብቡ አላዘዛቸውም፤ ከመሰለን ሥራ ይገሠፁ፤ በጸም፤ በጸሎትና የመጽሐፍትን ቃል በማድመጥ ይታዘዙ ዘንድ ነው እንጂ።

፶፭. እስመ ነበራ ምስሌን ማርያም መግደላዊት ወስጎቲሁ ለአልዓዛር ማርያ ወማርታ ወሰሎሚ ወባዕዳትሂ እለ ምስሌሆን እስመ ለእሎን ኢአዘዞን ይምሐራ ምስሌን።^፩

፶፮. ወባሕቱ መፍትው ይምህራ ለአንስት።

፶፯. እስመ ብእሲ ርእሳ ለብእሲት ከማሁ ኢመፍትው ወኢርቱዕ ይኩን አባል ዘየዓቢ እምርእስ።

፶፰. ኢመፍትውኬ መበለታት ወደናግል ያንሶስዋ ማዕከለ ሞራህብት ወይባኣ ቤተ ዕደው።

፶፱. ወእለሰ ይገብራ ከመዝ ኢኮና መበለታተ ወኢደናግለ አላ ዳዕሙ ይከውና ማዕቀፈ ለሰብእ።

፷. ወእመሰ ኢይፀመዳ ውስተ ቤተ ክርስቲያን ይከውና ሀካያተ ወስሱዓተ ወጎሣሥያተ ንዋየ ባዕድ ወይጼውዋ ዕደወ ወይከውና መስሐታተ ለካልኣን ወያወድቃ ነፍሳተ።

፷፩. ወእለሰ ይተልውዎን ይርኅቁ እምእግዚአብሔር ።

፷፪. ወእለሰ ይበውኩ ውስተ ቤተ ክርስቲያን ወኢይሌብዉ ዘውስተ መጻሕፍት ወኢይሰምዑ ቃለ መጽሐፍ ዘተግሣጽ በእንተ እለ ይገብሩ ከመዝ ይቤ ኢሳይያስ ነቢይ ሰሚዐ ይሰምዑ ወኢይሌብዉ።^፮

፶፭. ማርያም መግደላዊትና የአልዓዛር እጎቶች ማርያና ማርታ ሰሎሚም ሌሎችም ከእነርሱ ጋራ የነበሩ ሴቶች ከእኛ ጋራ ነበሩ፤ እነርሱን ከእኛ ጋራ ያስተምሩ ዘንድ አላዘዛቸውምና።

፶፮. ነገር ግን ሴቶችን ያስተምሩ ዘንድ ይገባል።

፶፯. ወንድ ለሴት ራስዋ ነውና እንደዚሁ አካል ከራስ የበለጠ ይሆን ዘንድ አይገባም።

፶፰. ባልቴቶችና ደናግል በአደባባይ መካከል ሊመላለሱና ወደ ወንዶች ቤትም ሊገቡ አይገባም።

፶፱. እንደዚህ የሚያደርጉ ግን ባልቴቶችና ደናግል አይደሉም ለሰው መሰናክል ይሆናሉ እንጂ።

፷. በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ባያገለግሉ ግን ሰነፎች ስሱዎችና የሰው ገንዘብ ፈላጊዎች ይሆናሉ፤ ወንዶችንም ይማርካሉ፤ ለሌሎችም መላላቻ ይሆናሉ፤ ነፍሳትንም ይጥላሉ።

፷፩. የሚከተሏቸውም ከእግዚአብሔር ይርቃሉ።

፷፪. ወደ ቤተ ክርስቲያን ገብተው በመጻሕፍት ያለውን ስለማያስተውሉ የተግሣጽ መጻሕፍ ቃልንም ስለማይሰሙ እንዲህ ስለሚያደርጉ ሰዎችም ነቢዩ ኢሳይያስ እንዲህ ይላል ፤ መስማትን ይሰማሉ አያስተውሉም እንጂ ።

፯. ማር. ፲፭. ፱-፳፩

፰. ኢሳ. ፮ ፡ ፱

፳፫. ወራክዩ ይሬክዩ ወኢይጤይቁ በከመ ጽሉል ልቦሙ ለዝንቱ ሕዝብ ወለአለሰ ከመዝ መበለታት ኢታር እይዎን መሥዋዕቶ ለክርስቶስ።

፳፬. ወእንተሰ ትፈቅድ ታሥምሮ ለክርስቶስ ትንበር ውስተ ቤታ በጽምው፤ ወትሰብሐ መዓልተ ወሌ ሊተ በአፍ ዘኢያረምም፤ ወትሰ አሎ ለእግዚአብሔር በልብ ንጹሕ ከመ ጠባብ ዮዲት እንተ ሰአለት ንበ እግዚአብሔር መዓልተ ወሌሊተ በእንተ እስራኤል።፱

፳፭. ከማሁ መበለት መሐሪት ትሰ አሎ ለእግዚአብሔር እንዝ ኢታጸ ርዕ ሐዊረ ቤተ ክርስቲያን በኩሉ ሰዓት ።

፳፮. እስመ ኩሉ ሕሊናሃ ድልው ወትረ ለተቀንዮ ወኢትትመየጥ ውስተ ፍግዕ።

፳፯. ወእንተሰ ንጹሕ አዕይንቲሃ ወቅዱስ እዘነሃ ወኢትሰፍሕ እደ ዊሃ ንበ ትዕግልት ወይረውጸ እገ ሪሃ ውስተ ፍኖተ ሰላም ወእፉሃ ኢይነብብ ሐሰተ ወሲሳያ በዐቅም ለእንተ ከመዝ ምግባራ ይሰምዓ እግዚአብሔር ጸሎታ ወስእለታ።

፳፫. ማየትንም ያያሉ አይረዱም እንጂ፤ ይህ ሕዝብ ልቡ ደንድኗል፤ እንደነዚህ ላሉት መበለታት የክርስቶስን መሥዋዕት አታሳዩላቸው።

፳፬. ክርስቶስን ደስ ልታሰኘው የምትወድ ግን በቤቷ በጸጥታ ትኑር፤ ዝም በማይል አፍም ሌሊትና ቀን ታመስግነው፤ ስለ እስራኤል ሌሊትና ቀን ወደ እግዚአብሔር እንደ ለመነች እንደ ጥበበኛዋ ዮዲትም በንጹሕ ልብ እግዚአብሔርን ትሰምነው።

፳፭. እንደዚሁ የምትራራ ባልቴት በየሰዓቱ ቤተ ክርስቲያን መሄድን ሳታቋርጥ እግዚአብሔርን ትለምነው።

፳፮. ሐሳቧ ሁሉ ለመገዛት የተዘጋጀ ነው፤ ወደ ተድላ ደስታ አትመለስምና።

፳፯. ዓይኖቿ ንጹሕ፤ ጆሮቿ ቅዱስ የሆኑ፤ እጆቿን ወደቅሚያ የማትዘረጋ፤ እግሯም ወደሰላም መንገድ የሚሮጥ፤ አፏም ሐሰትን የማይናገር፤ ምግቧም በልክ የሚሆን፤ ምግባሯ እንደዚህ የሆነውን ሴት እግዚአብሔር ልመናዋንና ጸሎትዋን ይሰማታል።

፳፰. እስመ ይቤ አመ ዕለተ እጼው
ዐከ ፍጡነ ስምዓኒ።

፳፱. ወከመዝ ትሠዩም መባለት እንተ
ኢታፈቅር ወርቀ ወአልባቲ ትዝን
ርት ወኢሰከት ወኢመስተራሲኪት።

፷. አላ ዳዕሙ ኅሪት ወለባዊት ወት
ንበር ውስተ ቤተ ክርስቲያን እንዘ
ትሌብሐ ወትዜምር ወታነብብ መጸ
ሐፍተ ወተዐቅብ ጊዜ ልዓቱ መዓ
ልት ወሌሊት ወትጸውም ወትስ
እሎ ለእግዚአብሔር ኩሎ ጊዜ።

፷፩. ወቅኔ እደዊሃ ትሁብ ለነዳያን
ወኢታጥሪ ኢምንተኒ።

፷፪. እንዘ ትዜከር መበለተ እንተ
አብአት ፪ተ ጸራይቀ ውስተ ቤተ
መቅደሱ ለእግዚአብሔር ዘበእን
ቲአሃ ሰምዐ ኮነ እግዚእነ ኢየሱስ
ክርስቶስ በውስተ ወንጌል አማን
እብለክሙ ከመ ዛቲ መበለት አብ
ዝነት አብኦ እምኩሎሙ እለ አብኦ
ውስተ ሙዳየ ምጽዋት ወኩሎሙ
እለ አብኦ እምተረፎሙ አብኦ።

፷፫. ወይአቲስ እምተጽናላ ኩሎ
ዘባቲ አብአት ወኩሎ መንበርታ።

፷፬. መፍትወኬ መበለታት ይኩና
ንጹሐተ ወይተሐታ በፍርሀት ወበረ
ዓድ።

፳፰. በምጠራህ ጊዜ ፈጥነህ ስማን
ይላልና።

፳፱. እንደዚህም ወርቅ የማትወድ፣
ትዕቢትና ስስት የሌላት፣ ገንዘብ
የማታራባ ባልቴት ትሾም።

፷. ነገር ግን ቸር አስተዋይ ትሁን፣
በቤተ ክርስቲያን ውስጥም እያመሰ
ገነች፣ እየዘመረች፣ መጻሕፍትን እያ
ነበበች፣ የሌሊቱንና የቀኑንም ሰዓት
ጊዜ እየጠበቀች፣ እየጸመች፣ ሁልጊዜም
እግዚአብሔርን እየለመነች ትኑር።

፷፩. ከእጆቿ ሥራም ለነዳያን ትስጥ፣
ምንም ጥሪት አታኑር።

፷፪. በእግዚአብሔር ማደሪያ በቤተ
መቅደስ ሁለት እንጀራ ያቀረበች
ውን ድጋ እያሰበች፣ ስለ እርሷ ጌታ
ችን ኢየሱስ ክርስቶስ በወንጌል እን
ዲህ ብሎ ምስክር የሆናት፣ በሙዳየ
ምጽዋቱ ውስጥ መባዓቸውን ከአገቡት
ሁሉ ይልቅ ይች ድጋ መባ መስጠትን
እንዳበዛች በእውነት እነግራችኋለሁ፣
ሁሉም ያገቡት ከትርፋቸው ነውና።

፷፫. ይቺ ግን ችግረኛ ስትሆን ያላ
ትን ንብረቷን ሁሉ አገባች።

፷፬. ባልቴቶች ንጹሐች ይሆኑ ዘንድ
በመፍራትና በመንቀጥቀጥም ትሐ
ትናን ያደርጉ ዘንድ አገባብ ነው ።

፸፭. ወፈድፋደስ ለኤጲስ ቆጶስ ወለቀሳውስት ወለዲያቆናት ወለዲያቆናዊት።

፸፮. ወእማንቱስ ኢይግበራ ወኢምንተኒ ዘእንበለ ምክረ ዲያቆናት።

፸፯. ወኢይሑራ ውስተ ሐውዘ መባልዕት ወንዝህላል።

፸፰. እመሰ ተረክባ እንዘ ከመዝይገብራ ይትገሠጽ ይትነሣእ ዲያቆን ወየአዝዞን ይጽማ።

፸፱. ወከማሁ ካህናትኒ እመ ይነሥኡ ርዴ በጎበ መሰጥ ወመወልጣን ወዘማውያን ይትገሠጹ ወኢታብእ ቊርባን ለእግዚአብሔር አምላክክ።

፹. ወመፍትውኬ ይኩና መበለታት ድልዋተ ለሰሚዐ ቃለ መላህቅቶን ወይግበራ ኩሎ ዘየአዝዝዎን ወይዕቀባ ቃለ ኤጲስ ቆጶስ ወያክብራሁ ከመ ዘእግዚአብሔር።

፹፩. ወእመሰቦ ዘይነሥእ ምጽዋተ እምጎበ ዐማዕያን ወዕልዋን ይድጎፅ ውስተ ስሕተት ዘዚአሆሙ ወይመውት በኔጽሙ ወለእመ ጸለየ በእንቲአሆሙ የጎዝኖ ለክርስቶስ።

፹፪. ወባሕቱ ይሚጦሙ ውስተ ንስሐ።

፹፫. ወእመሰ ጸለየ ወይቤ አድጎን እለ ኢተመይጡ ውስተ ንስሐ ዓማዕያን ወሐሳውያን ወኃጥአን ይትካፈል እከየ ምግባሮሙ ለእሱ።

፸፭. ይልቁንም ለኤጲስ ቆጶስ፣ ለቀሳውስት፣ ለዲያቆናትና ለዲያቆናዊት።

፸፮. እነዚህ ግን ያለዲያቆናት ምክርምንም አያድርጉ።

፸፯. የመብልጣዕም ማሻሻል፣ አለል ዘለል ማለት ወደ አለበት አይሒዱ።

፸፰. እንደዚህ ሲያደርጉ ቢገኙ ይገሠጹ ዲያቆኑም ተነሥቶ ይጸሙ ዘንድ ይዘላቸው።

፸፱. ካህናትም እንደዚሁ የሰው ጎንዘብ ከሚነጥቁ ከሚለዋውጡ ከሰላኞች አራጣን ቢቀበሉ ይገሠጹ፤ ለፈጣሪ እግዚአብሔርም ቊርባን አድርገህ አታግባው።

፹. ባልቴቶች ያለቆቻቸውን ቃል ለመስማት የተዘጋጁ ሁነው ያዘዟቸውን ሁሉ ይሠሩ ዘንድ የኤጲስ ቆጶሱንም ቃል ይጠብቁ ዘንድ የእግዚአብሔርም አገልጋይ እንደ መሆኑ ያከብሩት ዘንድ አግባብ ነው።

፹፩. ከበደለኞች ከከሐዲዎች ምጽዋትን የሚቀበል ቢኖር በነሱ ስሕተት ይሰነካከላል፤ በበደላቸውም ይሞታል፤ ስለነሱም ጸሎትን ቢጸልይ ክርስቶስን ያሳዝነዋል።

፹፪. ነገር ግን ወደ ንስሐ ይመልሳቸው።

፹፫. ወደ ንስሐ ያልተመለሱትን በደለኞችን፣ ሐሰተኞችን፣ ኃጢአተኞችን፣ አድናቸው ብሎ ቢጸልይ ግን የክፉ ሥራቸው ተካፋይ ይሆናል።

አንቀጽ ፲፬፱

በእንተ ከመ ኢመፍትው ያጥምቃ አንስት።

፩. ናሁ ንግረክሙ ከመ ዐቢይ ኩነኔ ውሕቱ ለእለ ይገብሩ ዘንተ ምግባረ።

፪. ወከመዝ ንኤዝዝ እንከ ከመ ኢትግብሩ ዘንተ ምግባረ እስመ ዕል ወተ ሕግ ውሕቱ ዝ ግብር እስመ ርእሳ ለብእሲት ብእሲ ዘይሠየም ክህነተ።

፫. ኢመፍትውኪ ንዕልዎ ለፈጣሪ ወንጎድግ ርእሰ ወንትሉ አባለ እስመ ብእሲት አባሉ ለብእሲ ወይ እቲ ወጽአት እምኔሁ ወእምኔሃ ይት ወለዱ ውሉድ እስመ ይቤ ውሕቱኪ እግዚእን።

፬. በከመ አቅደምነ ነጊረ ኢታብ ሕዎን ለአንስት ይገሥጽ ወይም ሀራ ወኢይግበራ ግብረ ክህነት ዘኢ እዙዝ ውስተ ሕግ።

፭. ወዘለ ይገብር ከመዝ ዐለዎ ለእ ግዚአብሔር ወይከውን ከመ እለ አልቦሙ አእምሮ ወይሠይሙ አን ስተ ከመ ይኩና ካህናተ ለግልፎ ሥዕለ አንስት፤ ለእለ ከመዝ አርጎ ቅዎን እምሕጉ ለኢየሱስ ክርስ ቶስ ።

፮. ወበእንተዝ ግሙራ ኢመፍትው ያጥምቃ አንስት ወኢመነሂ።

አሥራ አራተኛ አንቀጽ

ሴቶች ያጠምቁ ዘንድ እንዳይገባ ይናገራል።

፩. ይህን ሥራ ለማሠሩት ሰዎች ጽኑ ቅጣት እንደሆነ እነሆ እንነግራችኋለን።

፪. እንደዚህ ያለ ሥራም እንዳትሠሩ እናዝዛለን፤ ይህ ሥራ ሕግ ማፍረስ ነው፤ የሴት አለቃዋ ክህነትን የሚሾም ወንድ ስለሆነ።

፫. ፈጣሪን እንክደው ዘንድ አገባብ አይደለም፤ አለቃዋ የሚሆን ወንድን ትተን ሴትን ልንከተል አገባብ አይደለም፤ ሴት ለወንድ አካሉ ናትና፤ እርሷም ከእርሱ ተገኝታለችና፤ ከእርሷም ልጆች ይወለዳሉ፤ እርሱ ጌታችን ብሏልና።

፬. አስቀድመን እደተናገርን ሴቶችን ያስተምሩ ይገሥጹ ዘንድ አታሰናብቷቸው፤ በሕግ ያልታዘዘ የክህነት ሥራንም አይሥሩ።

፭. እንደዚህ የሚያደርግ ግን እግዚአብሔርን ካደው፤ በሴቶች እምሳል ለተሠራ ጣዖት አገልጋዮች ይሆኑ ዘንድ ሴቶችን እንደሚሾሙ አእምሮ እንደሌላቸው ሰዎች ይሆናል፤ እንደዚህ ያሉትን ከኢየሱስ ክርስቶስ ሕግ ለየዋቸው።

፮. ስለዚህም ሴቶች ማንንም ያጠምቁ ዘንድ አይገባም።

፯. ሶበሰ ብውሕ ያጥምቃ አንስት እምተጠምቀ እግዚእን ኢየሱስ ክርስቶስ እምክበ እመ ወእምኢተጠምቀ በኀበ የሐንሰ።

፰. ወለነኒ እምኢፈነውን ናጥምቅ ውስተ ዓለም፣ አላ ዳዕሙ እም ፈነዎን ለአንስት ያጥምቃ ምስሌን።

፱. ወንሐነኒ ንኤዝዘክሙ ኢይግበር ወኢመኑሂ ከመዝ።

፲. ወእመሂ ጥቀ ጠባባት ወቦን ሃይማኖት ወየአምራ መጻሕፍተ ኢናበውሐን ያጥምቃ ወይስብካ ወንጌል።

አንቀጽ ፲፬፮

በአንተ ከመ ኢመፍትውይግበር ሕዝባዊ ግብረ ክህነት ንኤዝዘክሙ እንክ።

፩. ኢይግበር ሕዝባዊ ግብረ ክህነት ኢያዕርግ ዕጣነ ወኢያጥምቅ ወኢያንብር እደ ወኢይባርክ ወኢየሀብ ኅብስተ በረከት።

፪. እስመ አልቦ ዘይክል ነሚአ ጸጋ ለእመ ኢተውሀቦ እምክበ እግዚአብሔር።

፫. ወባሕቱ መፍትው ጸጋ ወክብረ ይንሥኑ በኀበ ኤጲስ ቆጶስ።

፬. ሴቶች ያጠምቁ ዘንድ የሚገባ ከሆነስ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ከእናቱ ዘንድ በተጠመቀ ነበር፣ ከየሐንስም ዘንድ ባልተጠመቀ ነበር።

፭. እኛንም እናጠምቅ ዘንድ ወደ ዓለም ባልላከንም ነበር፣ ነገር ግን ከኛ ጋራ ያጠምቁ ዘንድ ሴቶችን በላካቸው ነበር እንጂ።

፮. እኛም ማንም እንደዚህ እንዳያደርግ እናዝዛችኋለን።

፯. ፈጽመው ብልሆችም ቢሆኑ ሃይማኖትም ቢኖራቸው፣ መጻሕፍትንም ቢያውቁ፣ ያጠምቁና ወንጌልን ያስተምሩ ዘንድ አናስናብታቸውም።

አሥራ አምስተኛ አንቀጽ

ሕዝባዊ የክህነትን ሥራ ይሠራ ዘንድ እንዳይገባው ይናገራል።

፩. ሕዝባዊ የክህነት ሥራን እንዳይሠራ፣ ዕጣንንም እንዳያሳርግ፣ እንዳያጠምቅ፣ በአንብርተ እድም እንዳይባርክ፣ በረከተ ኅብስቱንም እንዳይሰጥ እናዝዛችኋለን።

፪. ከእግዚአብሔር ዘንድ ካልተሰጠው የእግዚአብሔርን ጸጋ ገዝብ ማድረግ የሚቻለው የለምና።

፫. ነገር ግን ጸጋንና ክብርን ከኤጲስ ቆጶሱ ዘንድ ይቀበሉ።

፩. ወዘሰ ኢተውህቦ ሢመተ ክህነት ለእመ ተዐደወ ይረክብ ኩነኔ ከመ ያዝያን ንጉሥ።

፪. ወዓዲ ኢአዘዝን ያጥምቁ ኩሎሙ ሥዩማን ቤተ ክርስቲያን ወኢአናጉንስጢሳውያን ፣ ወኢመ ዘምራን ወኢዐጸውተ ኃዋጎው።

፫. አላ ያጥምቁ ኤጲስ ቆጶሳት ወቀ ሳውስት ባሕቲቶሙ፤ ወዲያቆና ትኒ ይትለክኩ ምስሌሆሙ ገቡረ።

፬. ወእለሰ ይትዐደወ ወይገብሩ ከመዝ ይረክቡ ኩነኔ ዘረከቦሙ ለደቂቀ ቆሬ።

፭. ናሁ ንኤዝዝ ኢይሢሙ ቀሲ ሳን ዲያቆናተ ወዲያቆናዊተ ወኢ አናጉንስጢሳ ወመዘምራን ወኢዐ ጸውተ ኃዋጎው።

፮. አላ ኤጲስ ቆጶሳት ይሢሙ በሥ ርዐተ ቤተ ክርስቲያን እለ አልቦሙ ቂም ወቅንዓት ወኢሐሜት ወኢጽ ልዕ ኢእከይ።

፯. ናሁ አቅደምን ነገሮቶሙ እስመ እለ ይገብሩ ከመዝ ይከውኑ ነኪራን እምሕዝበ ክርስቲያን ወፈድፋደስ ለመበለታት።

፩. ያልተሰጠውን የክህነት ሹመ ትን ቢደፋፈር ግን እንደ ንጉሥ ያዝያን ፍዳን ይቀበላል።

፪. ዳግመኛም የቤተ ክርስቲያን ሹማምንት ሁሉም ያጠምቁ ዘንድ አላዘዝንም፤ አናጉንስጢሶች መዘ ምራንም፤ በር ዘጊዎችም ቢሆኑ ።

፫. ኤጲስ ቆጶሳትና ቀሳውስት ብቻ ያጥምቁ እንጂ ዲያቆናት ግን ከነሱ ጋር በአንድነት ይላላኩ።

፬. ተደፋፍረው እንደዚህ የሚያደርጉ ግን የቆሬን ልጆች ያገኛቸውን ፍዳ ያገኛሉ።

፭. ቀሳውስት ዲያቆናትንና ዲያቆ ናዊትን፤ አንጉንስጢስንም፤ መዘም ራንንም በር ዘጊዎችንም እንዳይ ሾሙ እነሆ እናዝላለን።

፮. በቤተ ክርስቲያን ሥርዓት ቂምና ቅንዓት ፣ ሐሜትም ፣ ፀብና ክፋ ትም የሌላቸውን ኤጲስ ቆጶሳት ይሹሙ እንጂ ።

፯. እነሆ አስቀድመን ነገረናቸው እን ደዚህ የሚያደርጉ ሰዎች ከክርስ ቲያን ወገኖች የተለዩ ይሆናሉና ይልቁንም ለባልቴቶች።

አንቀጽ ፲፬፮

በእንተ መዓስብ፤

፩. እስመ ሰይጣን የጎሥሥ ምክንያት በዘያሠግር በከመ ገብረ ትካት ላዕለ ቃየል።

፪. እስመሶ እለ ይብላ መበለታት ንሕነ ወእማንቱስ ይገብራ ግብረ ዘኢይደልዎን ለመበለታት በከመ ገብረ ቃየል ዘኢይደሉ በእኑሁ።

፫. እሉንኬ እለ አልቦን አእምሮ እስመ አኮ በተሰምዮ መበለታት ዘይ በውኣ መንግሥተ ሰማይ አላ በርት ዕት ሃይማኖት ወበሠናይ ምግባር።

፬. ወእንተሰ ነሥአት ስመ መበለት ወትገብር ምግባረ ሰይጣን ዛቲኬ ሐሳዊተ ስም ወትረክብ ኩነኔ ዘለዓለም።

፭. ናሁ ንሰምዕ ከመሶ እምውስተ መበለታት እኩያት ቀናዕያት ወመስተዋድያት እለ ይገብራ ጋዕዘ ማዕከለ አጋው እማንቱኬ ኢኮና እምክርስቶስ እስመ ኢዐቀባ ቃለ ተግሣጽ።

፮. ወእመሶ እምአጎት እለ ርእያ እንዘ ይትወህባ ምጽዋት ለእጎቶን መበለታት፤ እመኒ ወርቅ አው አልባስ፤ አው መብልዕ ወመስቲ፤ ወእምዝ ተፈሥሐት ወረከበት ዕረፍተ መፍትው ከመዝ ይበላ፤ ይትባረክ እግዚአብሔር እምላክነ ዘእገዋ ዕረፍተ ወትፍሥሐተ ለፍቅርት እጎትን መበለት።

አሥራ ስድስተኛ አንቀጽ፤

የፈትን ነገር ይናገራል

፩. ሰይጣን ቀድሞ በቃየል ላይ እንዳደረገ ሰውን የሚያጠምድበትን ምክንያት ይፈልጋልና።

፪. እኛ መበለታት ነን የሚሉ አሉና ቃየል በወንድሙ የማይገባ እንዳደረገ እነሱ ግን ለመበለታት የማይገባውን ሥራ ይሠራሉ።

፫. ዕውቀት የሌላቸው እሊህ ናቸው፤ መበለታት በመባል መንግሥተ ሰማይ አይዝቡምና፤ በቀናች ሃይማኖትና በበጎ ሥራ ነው እንጂ።

፬. የበመለትን ስም ይዛ የሰይጣንን ሥራ የምትሠራ ግን ይህቺ የስም ሐሰተኛ ናት የዘላለም ፍዳንም ትቀበላለች።

፭. እንሆ ከመበለቶች ወገን ክፉዎች ቀናተኞችና ነገረ ሠሪዎች በወንድማማቾች መካከል ክርክርን የሚያደርጉ እንዳሉ እንሰማለን፤ እሊህ ከክርስቶስ አይደሉም፤ የተግሣጽ ቃልን አልጠበቁምና።

፮. ከእጎቶች ወገን እጎታቸው ለሆነች መበለት ምጽዋት ሲሰጣት ያዩ ቢኖሩ፤ ወርቅም ቢሆን፤ ልብስም ቢሆን፤ መብልም መጠጥም ቢሆን፤ ከዚህ በኋላ ደስ ቢላት ዕረፍትንም ብታገኝ፤ ለተወደደች ደህ እህታችን ዕረፍትንና ደስታን የሰጣት ፈጣሪያችን እግዚአብሔር ይክበር ይመስለን ይሉ ዘንድ እንዲህ ይገባል።

፭. እ እግዚአብሔር ወላክብር ላዕለ ዘመነብሔ ለዛቲ መበለት ወላብዝን ንዋየ በጽድቅ ወበንጽሕ ወተዘከራ በሠናያቲክ ወዕበየ ሃህልክ ወምሕ ረትክ ።

፮. ወለዝንቱኒ ኤጲስ ቆጶስ ሀቦ ምክዕቢተ ክብር ለዘመሀረ ወገሠጸ ወለዘጸገውን ሀቦ አክሊለ ምክሕ አመ ይፈልስ እምዘንቱ ዓለም።

፬. ወከማሁ ዛቲኒ መበለት ትጸሊ ወታስተብቀሶ ምስሌሆሙ በእንተ እለ ይገብሩ ላዕሌሃ ምሕረተ ወይእ ቲኒ ተሀብ ለጽኑሳን እምዘ ነሥአት።

፲. ወበእንተዝ ይከውን ሥሙረ ምግባራ በቅድመ እግዚአብሔር እስመ ጽሑፍ ዘይብል ዘትገብር የማንክ ኢታእምር ፀጋምክ ወይ ኩን ክዱን ምጽዋትክ።

፲፩. ከመዝ ትጸሊ መበለት ዲበ እለ ወሀብዋ ወመጽወትዋ እስመ አርአያ መቅደሱ ይእቲ በከመ ጽሑፍ ዘይብል አቡክ ዘይሬእየክ በጎቡእ የዕስየክ ክሡተ።፩

፲፪. መበለታትሰ እለ ኢየሐውራ በትእዛዘ እግዚአብሔር ይቀንዓ ላዕለ ዘመጽወተ ለእንቶን የጎሥሣ ወይብላ መኑ ዘገብረ ምስሌሃ ዘንተ ምሕረተ።

፭. ጌታ ሆይ ለዚች ድጋ በሰጠሃት ላይ ባርክ አክብርም፤ ገንዘቡንም በእ ውነትና በንጽሕና አብዛው፤ በበጎነት ሀና በይቅርታህ ብዛት በቸርነትህም አስባት።

፮. ለአስተማረና ለመከረ፤ ለዚህም ኤጲስ ቆጶስ እጽፍ ድርብ ክብርን ስጠው፤ ለሰጠንም ሰው ከዚህ ዓለም በሞት ተለይቶ በሚሔድበት ጊዜ የመመኪያ አክሊልን ስጠው።

፬. ይህች መበለትም በእርሷ ላይ ቸርነትን ለሚያደርጉ ሰዎች ከእነ ርሱ ጋራ ትጸልይ፤ ትማልድ፤ እር ሷም ከተቀበላችው ለተቸጉት ትሰጥ።

፲. ስለዚህም በእግዚአብሔር ፊት ሥራዋ የተወደደ ይሆናል፤ ቀኝ እጅህ የምታደርገውን ግራ እጅህ አትወቅብህ፤ ምጽዋትህም የተሰ ወረ ይሁን ተብሎ ተጽፎአልና።

፲፩. መበለት በሰጧትና በመጸወ ቷት ሰዎች ላይ እንደዚህ ትጸ ልይ፤ የቤተ መቅደሱ ምላሌ ናትና፤ ተሰውረህ ስትመጸውት የሚያይህ አባትህ ዋጋህን ገልጦ ይሰጥሃል ተብሎ እንደ ተጻፈ።

፲፪. በእግዚአብሔር ትእዛዝ ጸንተው የማይኖሩት መበለታት ግን ለእንቶ ቻቸው በመጸወተ ሰው ላይ ሥጋዊ ቅንዓትን ይቀናሱ፤ ለእርሷ ቸርነ ትን ያደረገ ማነው? እያሉ ይፈልጋሉ።

፲፫. ወእምዝ ሶበ ሰበዋ ወእእመራ-
ጎበ ዘመጽወተ ለእኅቶን የሐውራ-
ወያጽሕባሁ ወይብላሁ እፎ ቀደ
ምከ ውሂበ ለዛቲ እንዘ ፈድፋደ
ጽኑላት ነሕነ እምኔሃ።

፲፬. እስመ አብዳት እማንቱ እለ
ይብላ ከመዝ እንዘ ይመስሉን
ሀብት ዘእምዝበ ሰብእ አላ ሀብተ
ጸጋስ እምዝበ እግዚአብሔር ውእቱ።

፲፭. ወእመሰ ነዳዪት ይእቲ ጥዩቀ
ኢመፍትው ይሐራ ያጽሕባሁ
ለዘገብረ ምሕረተ አላ ባሕቱ ርቱዕ
ይንበራ ውስተ ቤቶን።

፲፮. ወይስግዳ በገጽን ወይነስሐ
ወይስኣላሁ ለእግዚአብሔር እስመ
ገብረ ምሕረተ እግዚአብሔር ከመ
ይዜንዋ ሠናያቲሁ።

፲፯. ይቤ እግዚእነ ሶበ ትበውኡ-
ውስተ ቤት በሉ ሰላም ለዝንቱ
ቤት።

፲፰. “ወእመቦ ህየ ውሉደ ሰላም
ያዕርፍ ሰላምከሙ ላዕሌሁ።”

፲፱. ወእመ አኮስ ይግባዕ ሰላም
ከሙ ላዕሌከሙ፤ ወእመሰ ሰላም
ኢረከበት ድልወ ንበ ተዐርፍ ትገ-
ብእ ንበ ዘፈነዋ፤ ከማሁ ውእቱ
መርገም በዐመፃ ኢይበጽሕ ላዕለ
ዘኢአበስ አላ ዳዕሙ ይገብእ ንበ
ዘረገመ።

፲፫. ከዚህም በኋላ እንታቸውን የመ
ጸወተውን ሰው አስተውለው ባወቁ
ጊዜ ሔደው “ከእርሷ ይልቅ ፈጽ-
መን የተቸገርን እኛ ሳለን ለዚህች
እንደምን አስቀድመህ ሰጠህ” እያሉ
ያስቸግሩታል።

፲፬. ሀብት ከሰው ዘንድ የሚሰጥ
መስሏቸው እንዲህ የሚሉ ሴቶች
አላዋቂዎች ናቸው፤ የጸጋ ሀብት
ግን ከእግዚአብሔር ዘንድ ነው።

፲፭. ይህች ፈጽማ የተቸገረች
ብትሆን ግን ቸርነት ያደረገውን
ሰው ለማስቸገር ይሄዳ ዘንድ አይገ-
ባም፤ በቤታቸው ውስጥ ይቀመጡ
ዘንድ ይገባል እንጂ።

፲፮. በግንባራቸው ወድቀው ይስ-
ገዱ፤ ንስሐም ገብተው እግዚአብ-
ሔርን ይለምኑት፤ ቸርነቱን ይነ-
ግሩ ዘንድ እግዚአብሔር ምሕረ-
ትን አድርጓልና።

፲፯. ጌታችን ወደ ቤት በገባችሁ
ጊዜ “ለዚህ ቤት ሰላም ይሁን” በሉ
አለ።

፲፰. የሰላም ልጅ ቢኖርም ሰላ-
ማችሁ በላዩ ይደርበት።

፲፱. ይህ ባይሆን ግን ሰላማችሁ
ወደ እናንተ ይመለስ፤ ሰላም ታድ-
ርበት ዘንድ የተዘጋጀ ባታገኝ ግን
ወደላካት ትመለሳለች፤ እንደዚሁም
የዐመፅ ርግማን ባልበደለ ሰው ላይ
አይደርስም፤ ወደ ረጋሚው ይመለ-
ሳል እንጂ ።

፳. ዘይረገም ባዕደ ከንቶ ረገመ ርእሶ በከመ ይቤ ሰሎሞን ከማሁ አንትሙኒ በከመ ገበርክሙ ለካል እን ከማሁ ትትፈደዩ።

፳፩. እስመ ይቤ ግበ ከረየ ወደሆ ወይወድቅ ውስተ ግብ ዘገብረ ወይገብእ ሞሃሁ ዲበ ርእሱ ወት ወርድ ዓመባሁ ዲበ ድማሁ።፩

፳፪. እስመ ዘይከሪ ግበ ለቢጽ ይወድቅ ውስቲቱ ወዘይፈርህ መርገመ ኢይርግም ባዕደ።

፳፫. ወዘይጸልእ ለርእሱ ኢይግ በር ዲበ ባዕድ።

፳፬. ወበእንተዝ አንተኒ ኤጲስ ቆጶስ መምህር ገሥዖን ለእለ ይሜንንዎን ለመበለታት ።

፳፭. ወተዐገሦሙ ለምጽአን ወሐ ውጸሙ ለሕሙማን ወተፈሣሕ በጎሩያን እለ ይባርኩ ወኢይረ ገሙ ወአዝዞሙ ከመ ኢይግበሩ እኩየ ላዕለ ሰብእ ዳዕሙ ይግበሩ ሰላሙ።

፳፮. ወእመሂ ኤጲስ ቆጶስ አው ቀሲስ፣ ወእመሂ ዲያቆን አው ዘኮነ እምሥዩማን፣ ኢይባእ እም አፋሁ መርገም ከመ ኢይረስ መርገመ ህየንተ በረከት ።

፳. በከንቱ ሌላውን የሚረገም ሰው ራሱን ረገመ፣ ሰሎሞን እናንተ በሌላው እንደሠራችሁ እንደዚሁ ፍጻሜችሁን ትቀበላላችሁ እንዳለ።

፳፩. “ጉድጓድን ቁፈረ አጉደጉደም፣ በቁፈረው ጉድጓድ ውስጥም ይወድቃል፣ ድካሙም በራሱ ላይ ይመለሳል፣ በደሉም በአናቱ ላይ ይወርዳል ብሏልና።”

፳፪. ለባልንጀራው ጉድጓድን የሚምስ ሰው እርሱ በውስጡ ይወድቃልና መርገምንም የሚፈራ ሌላውን አይርገም።

፳፫. ለራሱ የሚጠላውን በሌላው አያድርግ ።

፳፬. ስለዚህም መምህር የምትሆን አንተ ኤጲስ ቆጶስ ሆይ፣ መበለታትን የሚንቁትን ምክራቸው።

፳፭. ወደ ቤተ ክርስቲያን የመጡትን ታገሣቸው ፣ የታመሙትንም ጉበኛቸው፣ በማይረገሙ በሚመርቁ በተመረጡ ሰዎች ደስ ይበልህ፣ በሰዎች ላይም ክፉ ሥራን እንዳይሠሩ እዘዛቸው፣ ሰላምን ያድርጉ እንጂ ።

፳፮. ኤጲስ ቆጶስም ቢሆን፣ ወይም ቁስ፣ ወይም ዲያቆን ቢሆን፣ ከሹማምንት ወገንም የሆነ ቢሆን፣ ስለበረከት ፈንታ እርግማንን እንዳይወርስ እርግማን ከአፋ አይውጣ።

፳፯. መፍትሔው ለኤጲስ ቆጶስ ይገሥጸው ወይም ሀሮሙ ወይም ዘመው ለሕዝብ ኢይዳዕ እምአፋሁ ቃለ መርገም ።

፳፰. አላ ይተክዝ በእንተ ካህናት ወዲያቆናት ወደናግል ወመበለ ታት ወሕዝብ።

፳፱. ወበእንተዝ ኤጲስ ቆጶስ አመክሮሙ ለዲያቆናት እለ ይትቀነዩ ምስሌክ ወርድኦሙ በገቢረ ሠናይ ከመ ድልዋነ ይኩኑ ለተልእኮ ሕዝብ።

፴. ወዓዲ ዲያቆናዊትኒ ትሠየም ወይእቲ ጎሪት ወንጽሕት እንተ አልባቲ ነውር ለተልእኮ አንስት።

፴፩. እስመ ኢመፍትሔ ዲያቆን ይትለክክ ለአንስት ከመ ኢይኩን ሐሚት ለእለ ኢየአምኑ።

፴፪. በእንተዝኬ ትኩን ዲያቆናዊት ልእክተ ለአንስት ወትቅብደን ቅብዐ ወታልብሶን አልባሲሆን እምድገረ ጥምቀት።

፴፫. ወአንተሰ ኤጲስ ቆጶስ ቅባዕ ፍጽምን ለእለ ይጠመቃ አንስት በቅብዕ ቅዱስ በከመ ሥርዓተ ቅድስት ጥምቀት።

፴፬. ወእምድገረዝ አንትሙኒ ኤጲስ ቆጶሳት ወቀሲሳን ጸልዩ ላዕለ እምቃ ሕቴክሙ ወአጥምቅዎሙ በስመ አብ ወወልድ ሙንፈስ ቅዱስ።

፳፯. ለኤጲስ ቆጶስ የዕርግማን ቃል ከአፋ ሳይወጣ ሕዝቡን ይመክራቸው ፣ ያስተምራቸው ፣ ያጽናናቸውም ዘንድ ይገባል።

፳፰. ነገር ግን ስለ ካህናት፣ ስለ ዲያቆናት፣ ስለ ደናግል፣ ስለ ባልቴቶችና ስለ ሕዝቡም ይዘን እንጂ።

፳፱. ስለዚህም ኤጲስ ቆጶስ ሆይ ሕዝቡን ለማገልገል የተዘጋጁ ይሆኑ ዘንድ ካንተ ጋራ የሚገዙ ዲያቆናትን ምክራቸው፣ በበጎ ሥራም እገዛቸው።

፴. ዳግመኛም ዲያቆናዊት ትሾም፣ ይህችም ነውር የሌለባት ሴቶችን ለማገልገል የተመረጠች ንጽሕት ትሁን።

፴፩. ዲያቆን ለማያምኑ ሰዎች ሐሚት እንዳይሆን ለሴቶች መላ ከተኛ ይሆን ዘንድ አይገባምና።

፴፪. ስለዚህ ነገር ዲያቆናዊት ለሴቶች መላክተኛን ትሁን፣ ዘይቱን ትቀባቸው፣ ከተጠመቁም በኋላ ልብሳቸውን ታልብሳቸው።

፴፫. አንተ ግን ኤጲስ ቆጶስ የሚጠመቁትን ሴቶች እንደ ቅድስት ጥምቀት ሥርዐት ቅብዕ ቅዱስን ቅባቸው።

፴፬. ከዚህም በኋላ እናንተ ኤጲስ ቆጶሳት ቀሳውስት በበታቾችሁ ላሉት ጸልዩላቸው፣ በአብ በወልድ በመን ፈስ ቅዱስ ስምም አጥምጁቸው።

፴፭. ወእምዝ ይትመጠዎሙ ዲያ ቆን ለዕደው፣ ወዲያቆናዊትኒ ትት መጠዎን ለአንስት ከመ ይኩን ማኅ ተም ዘነ/ሥኡ ቅዱስ ወንጹሐ ዘኢይክል ይግ/ሥሦ ወኢመኑሂ።

፴፮. ወእምድኅረ ተጠምቁ ይቅ ብዎሙ ኤጲስ ቆጶስ በቅብዐ በለ ሳን እስመ ተጠምቁ ለክርስቶስ በሞቱ።

፴፯. ወዝንቱ ቅብዕ ዘእምቅብዐ በለሳን ኃይለ ሃይማኖት ውእቱ፣ እስመ ሶበ ንወጽእ እማይ አም ሳሊሁ ለክርስቶስ ውእቱ ዘእን ሥኦ አብ እሙታን ዘላዕለ ኩሉ።

፴፰. ዝውእቱ እግዚእን ኢየሱስ ክር ስቶስ ወልድ ዋሕድ እግዚእ ሕይወት።

፴፱. ወጳራቅሊጦስ መንፈስ ጽድቅ ዘተፈነወ እምንበ አብ ይምህር ኩሉ ።

፵. ወእለስ ተጠምቁ ይርንቁ እምዕል ወት ወይንጽሑ እምኃጢአት ወይ ኩኑ አዕርክቲሁ ለእግዚአብሔር ወጸላ እያኒሁ ለዲያብሎስ ወመዋርስቲህ ለክርስቶስ ዐላውያኒሁ ወከሐድያ ኒሁ ለሰይጣን ወመቀጥቅጣን መናግ ንቲሁ ወእሙንቱ ይከውኑ ንጹሓን ዘእንበለ ርኩስ ወይሰመዩ ውሉዶ ለክርስቶስ።

፴፭. ከዚህም በኋላ ዲያቆኑ ወንዶችን ይቀበላቸው፣ ዲያቆናዊትም ሴቶችን ትቀበላቸው፣ የተቀበሉት ማኅ ተም (ሜሮን) ማንም ማን ሊዳስሰው የማይችል ንጹሕ ቅዱስ ይሆን ዘንድ።

፴፮. ከተጠመቁም በኋላ ኤጲስ ቆጶስ ቅብዐ ሜሮኑን ይቀባቸው፣ በክርስቶስ በሞቱ አምሳል ተጠምቀዋልና።

፴፯. ይኸውም ከበለሳን የተገኘ ቅብዓ ሜሮን የሃይማኖት ኃይል ነው፣ ተጠምቀን ከውኃ በወጣን ጊዜ ከሁሉ በላይ የሚሆን አብ ከሙታን ለይቶ ያስነሣው የክርስቶስ ምሳሌ ነውና።

፴፰. ይኸውም የሕይወት ጌታ አንድ ልጅ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው።

፴፱. የእውነት መንፈስ ጳራቅሊጦስም ሁሉን ያስተምር ዘንድ ከአብ ዘንድ የሚላክ ነው።

፵. የተጠመቁቱ ግን ከክህደት ይራቁ ከኃጢአትም ይንጹ፣ የእግዚአብሔር ወዳጆችም ይሁኑ፣ የዲያብሎስም ጠላቶችና ሰይጣንን የሚክዱ፣ አሽከላውን የሚሰባብሩ የክርስቶስ ወራሾች ይሁኑ፣ እነዚህ ያለ ኃጢአት ንጹሐን ይሆናሉ፤ የክርስቶስ ልጆችም ይባላሉ።

፵፩. ወዓዲ ይስአሉ ወያህተብቀው ጎበ አብ ከመ ይኩኑ አሐደ ጎብረተ ምስለ መሃይምናን ወይበሉ ከመዝ።

፵፪. አቡነ ዘበሰማያት ይትቀደስ ስምከ፤ ትምጻእ መንግሥትከ ወይ ኩን ፈቃድኩ በከመ በሰማይ ኩማሁ በምድር።

፵፫. ሊሳየን ዘለሰላትን ጎበነ ዮም ጎድግ ለነ አበሳነ ወጌጋየን ከመ ንሕነኒ ንጎድግ ለዘአበሰ ለነ ።

፵፬. ኢታብአነ እግዚአ ውስተ መን ሱት አላ አድነነ ወባልሐነ እምኩሉ እኩይ እስመ ዚአከ ይእቲ መንግሥት ንይል ወስብሐት ለዓለመ ዓለም።

፵፭. መፍትወኬ ይኩኑ ዲያቆናት ንጹሐነ ወጌራነ ዘእንበለ ነውር ከመ ኤጲስ ቆጶስ።

፵፮. ወይትቀነዩ ወትረ ውስተ ቅድ ስት ቤተ ክርስቲያን ወይፀመድዎ ለእግዚአብሔር በሠናይ መልእክት ወይፈጽሙ ግብሮሙ በጥበብ በ፩ ሕሊና ወበ፩ መንፈስ ወይለብዉ ዐስበ ቅኔሆሙ።

፵፯. ወኢይትዐበዩ ለተልእኮ ጽኑ ሳን በከመ እግዚአነ ኢየሱስ ክርስ ቶስ ኢመጽአ ከመ ይትለአክዎ ዳዕሙ ከመ ይትለአክ ወይመጡ ነፍሶ ቤዛ ብዙኃን ወዓዲ ኢአበዩ ከመ ይመጡ ነፍሶ ህዩንተ ዐርኩ ።

፵፩. ዳግመኛም ከምዕመናን ጋራ አንድነት ይሆኑ ዘንድ አብን ይለ ምኑ ይማልዱ፤ እንደዚህም ይበሉ።

፵፪. የሰማይ አባታችን ስምህ ይመ ስገን መንግሥትህ ትምጣ ፈቃድ ህም በሰማይ እንደሆነ እንዲሁ በም ድር ይሁን።

፵፫. የዕለት ምግባችንን ዛሬ ስጠን፤ ኃጢአታችንንና በደላችንን ይቅር በላን፤ እኛም ለበደለንይቅር እንል ዘንድ።

፵፬. አቤቱ ወደ ፈተና አታግባን፤ ከክፉ ሥራ ሁሉ ፈጽመህ አድነን እንጂ መንግሥት ኃይልና ጌትነት የአንተ ናትና ለዘለዓለም።

፵፭. ዲያቆናት እንደ ኤጲስ ቆጶሱ ያለነውር ንጹሐንና ቸሮች ይሆኑ ዘንድ አገባብ ነው።

፵፮. በቅድስት ቤተ ክርስቲያንም ዘወ ትር ያገልግሉ፤ በበጎ ተልዕኮም እግ ዚአብሔርን ያገልግሉት፤ በአንድ ሐሳ ብና በአንድ ልብ ሁነው በጥበብ ሥራቸውን ይፈጽሙ፤ የአገልግሎ ታቸውን ዋጋ ያስተውሉ።

፵፯. ለተቸገሩት ሰዎች ማገልገል ገም እንቢ አይበሉ፤ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ሊያገለግል ስለ ብዙ ሰዎች ቤዛም ሰውነቱን ለሞት አሳልፎ ሊሰጥ ነው እንጂ ሊያገለግሉት እንዳልመጣ፤ ዳግመኛም ስለ ወዳጁ ነፍሱን አሳልፎ ይሰጥ ዘንድ እንቢ እንዳለለ የተቸ ገሩትን ለመርዳት እንቢ አይበሉ ።

፵፮. እስመ እግዚአብሔር ወእግዚአብሔር ወምድር ተዓገሠ ዘንተ ኩሉ በእንቲሉን እፎኬ አንትሙ ትትዔበዩ ለተልእኮ ነዳያን ወምስ ኪናን።

፵፱. መፍትሔ እንከ ትትመሰልዎ ለእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ በኩሉ ግብር ዘተዓገሠ ከዊነ ገብር ወተወክፈ ንዴተ ወተፅናሰ ወተት ሕተ ወያረ ሕማማተ በዲቢ ፅፀ መስ ቀል በእንቲሉን ከማሁ አንትሙኒ መፍትሔ ትትቀነዩ ለነዳያን አጋዊ ከሙ ወትትመሰልዎ ለክርስቶስ።

፶. ወዘሰ ይፈቅድ እምኔከሙ ይኩን ሊቀ ይኩንከሙ ገብረ።፭

፶፩. ወከማሁ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ፈጸመ ኩሉ ዘጽሑፍ በቃል ወበምግባር ወኮነ ገብረ ሰብ ዙጋን ነሥኦ ለንጹ ወቀነተ ወወ ደየ ማየ ውስተ ምሕፃብ ወቀደመ ሐፂብ እግረ አርዳኢሁ ወመዝመዝ በለንጽ ዘቀነተ ውስተ ሐቋሁ ከመዝ ገብረ ከመ ንትፋቀር በበይናቲነ ወመሀረነ ናፍቅር ቢጸነ።፩

፶፪. ወእመሰ እግዚእነ ወመድ ንኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ ተትሕተ ወገብረ ዘንተ እፎኬ አንትሙ ትት ዔበዩ ወትትሀከዩ ለገቢረ ሠናይ ለፅነሳን ወለምንዱባን።

፶፫. የሰማያትና የምድር ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ይህን ሁሉ ስለኛ ከታ ገሠ እናንተ ለድሆችና ለችግረኞች ማገልገል እንዴት እንቢ ትላላችሁ?

፶፬. ስለ እኛ አገልጋይ መሆንን ድህነትንና ችግርን የታገሠ፤ ራሱን ዝቅ ያደረገ፤ በመስቀል ላይ መከራዎችን የተቀበለ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስን በሥራውም ሁሉ ትመስሉት ዘንድ ይገባል፤ እንዲሁ እናንተም ድሆች ወንድሞቻችሁን ልታገለግሉ ክርስቶስንም ልትመስሉት ይገባል።

፶፭. ከናንተ ወገን አለቃን ይሆን ዘንድ የሚወድ ቢኖር አገልጋይ ይሁናችሁ።

፶፮. እንደዚሁም ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የተጻፈውን ሁሉ በቃልና በሥራ ፈጸመ፤ ለብዙዎችም አገልጋይን ሆነ፤ መንዲሉንም እንሥቶ ታጠቀ፤ ውህውንም በመታጠቢያው ጨመረ፤ የደቀ መዛሙርቱንም እግር ማጠብ ጀመረ፤ በወገቡ በታጠቀው መሐረሚያም አሸ፤ እንደዚህም ያደረገው እኛ እርስ በእርሳችን እንፋቀር ዘንድ ነው፤ ባልንጀራችንንም እንወድ ዘንድ አስተማረን።

፶፯. ጌታችንና መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ራሱን ዝቅ አድርጎ ይህን ካደረገ እናንተ ለተቸገሩና ለተጨነቁ ሰዎች በጎ ሥራን ለመሥራት እንዴት እንቢ ትላላችሁ? (ትታበያላችሁ) ?

፶፫. ተቀነዩ አንከ በፍጹም ፍቅር
ዘአንበላ ነጉርጓር ወነሢአ ገጽ።

፶፬. ወባሕቱ ኢትግበሩ ዘንተ ለነ
ሢአ አርአያ ገጽ ዳዕሙ በአንተ
አግዚአብሔር ከመ ትንሥሉ
አስበ ማክሙ በገቤሁ በደጋሪ
ዕለት።

፶፭. መፍትው ይኅሥሡ ዲያ
ቆናት ይግበሩ ፈቃዶሙ ዘአንበላ
ይስአልዎሙ ነዳያን።

፶፮. ወዓዲ ይትቀነዩ ለኤጲስ
ቆጶስ ወይኩኑ ፩ ነፍሰ ወይረስ
ይዎ አበ ወመምህረ ወመገሥጸ።

፶፯. ናሁ ንኤዝዝ ይሠየም ኤጲስ
ቆጶስ በገበ ፫ቱ ኤጲስ ቆጶሳት
ወአመ አኮ በገበ ፪ቱ።

፶፰. ወበገበ ፩ዱ ኤጲስ ቆጶስሰ
ኢይትከሀል ውሂበ ሢመት፤
አስመ በስምዐ ፪ወ፫ ይቀውም
ኩሉ ነገር።፯

፶፱. ቀሲሳንሰ ወዲያቆናት ወባ
ዕዳን ሥዩማን ቤተ ክርስቲያን
ይሠየሙ ቡዝ ፩ዱ ኤጲስ ቆጶስ።

፷. ለቀሲሳንሰ ወለዲያቆናት ኢተ
ውሀበ ሉሙ ይሢሙ ሕዝባዊ
አላ ባሕቱ ቀሲስ ይምሀር ወይ
ገሥጽ ወይባርክ ሕዝበ ወይዕጥን
ወያዕርግ መሥዋዕተ።

፶፫. እንግዲህ ያለማንጉራጉር ፊት
አይቶ ያለማድላት በፍጹም ፍቅር
ሁናችሁ አገልግሉ።

፶፬. ነገር ግን የፊት መልክን አይ
ታችሁ ለማድላት አትሥሩ፤ በኋለኛ
ይቱ ቀን የድካማችሁን ዋጋ ከአርሱ
ትቀበሉ ዘንድ ስለ እግዚአብሔር ብላ
ችሁ ነው እንጂ።

፶፭. ዲያቆናት ድኑኝ ሳይለምኗቸው
ፈቃዳቸውን ሊያደርጉላቸው አገባብ
ነው።

፶፮. ዳግመኛም ኤጲስ ቆጶሱን ያገ
ልግሉ፤ አንድ ልብም ይሁኑ፤ አስተ
ማሪና መካሪ አባትም ያደርጉት።

፶፯. እነሆ ኤጲስ ቆጶስ በሦስት ኤጲስ
ቆጶሳት፤ ያም ባይሆን በሁለት ኤጲስ
ቆጶሳት ይሾም ዘንድ እናዝጋለን።

፶፰. በአንድ ኤጲስ ቆጶስ ግን የኤጲስ
ቆጶስነት ሹመት መስጠት አይቻልም፤
ነገር ሁሉ በሁለት ወይም
በሦስት ምስክር ይጸናልና።

፶፱. ቀላውስት፤ ዲያቆናትና ሌሎች
የቤተ ክርስቲያን ሹማምት ግን በአ
ንድ ኤጲስ ቆጶስ ይሾሙ።

፷. ለቀላውስትና ለዲያቆናት ግን
ሕዝባዊውን ይሾሙ ዘንድ ሥል
ጣን አልተፈቀደላቸውም ነገር ግን
ቄስ ያስተምርና ይመክር፤ ሕዝቡን
ይባርክና ያጥን፤ መሥዋዕቱን ያላ
ርግ ዘንድ ነው እንጂ።

፳፩. ወዲያቆን ለልቦ ዘይገብር ወሊምንትኒ ዘእንበለ ተልእኮ ለኤጲስ ቆጶስ ወለቀሲሳን ወይፈጽም በሠናይ መልእክቶ።

አንቀጽ ፲ ወ፯

በእንተ ዕጻለ ማውታ

፩. መፍትሔ ሕዝበ ክርስቲያን እለ አልቦሙ ውሉድ ይሕዕን ምሙ ለዕጻለ ማውታ ወለወራ ዙት ወለደናግል ወይረስይምሙ ከመ ደቂቆሙ ወፈድፋደ ያፍቅርምሙ።

፪. ወዘቦለ ውሉድ ወበጽሐ እም ማነ ውርዙት ያውስብ ድንግለ ዕጻለ ማውታ።

፫. ወእመሰ ገበርክሙ ከመዝ ፈጽምክሙ ዐቢየ ግብረ ወትክውኑ አበ ለዕጻለ ማውታ ወትረክቡ ዐስበ ህየንተ ዘተቀነይክሙ በጎበ እግዚአብሔር አምላክ።

፬. ወእመሰቦ ዘይትሜካሕ ወይ ሚንን ዕጻለ ማውታ፤ ወይብል አንሰ ኢያወስብ ነጻይተ፤ ይለቡ እንክ መኑ ውእቱ አብ ለዕጻለ ማውታ፤ ወቀዋ ሚሃ ለመዓስብት፤ እስመ ዘይኒሊ ይግበር ከመዝ ይዘሩ ብዕሉ ለባዕድ ወይትፈጸም ላዕሊሁ ዘይቤ መጽሐፍ፤ ለዘሊበልዕም ቅዱሳን በልዕም ሰርያውያን።

፳፩. ዲያቆን ግን ለኤጲስ ቆጶስና ለቀላውስቱ ከመላላክ በቀር ምንም የሚያደርገው የለም ፤ መላላኩንም በመልካም ይፈጽም እንጂ።

አሥራ ሰባተኛ አንቀጽ

አቡትና እናታቸው ለሞቱባቸው ይናገራል፤

፩. ልጆች የሌሏቸው የክርስቲያን ወገኖች እናት አባት የሞቱባቸውን ልጆች ያሳድጓቸው ዘንድ ጉልማሶችንና ደናግልንም እንደ ልጆቻቸው አድርገው ፈጽመው ይወዷቸው ዘንድ አገባብ ነው።

፪. ወንድ ልጅ ያለው ቢኖር አካለ መጠን ቢያደርስም እናት አባቷ የሞቱባትን ድንግል ያግባ።

፫. እንደዚህ ብታደርጉ ግን ታላቅ ሥራን ፈጽማችሁ፤ እናት አባት ሌላው ልጅም አባትን ትሆናላችሁ፤ በጎ አገልግሎትንም ስለ አገለገላችሁ በፈጣሪ እግዚአብሔር ዘንድ ዋጋችሁን ታገኛላችሁ።

፬. የሚመካ አባትና እናት የሌላትንም የሚንቅ፤ እኒስ ድጋዬቱን አላገባም የሚልም ቢኖር፤ እናትና አባት ለሞቱባትና ባሏ ሞቱባት ፊት ለሆነችው አባትና ጠበቃ ማን እንደሆነ ያስተውል፤ እንደዚህ የሚያስብ ሰው ገንዘቡን ለባዕድ ይበትናልና፤ ቅዱሳን ያልበሉትን የሰርያ ሰዎች ይበሉታል ብሎ መጽሐፍ የተናገረውም በእርሱ ላይ ይፈጸማል።

፭. አሰመ ይቤ ኢሳይያስ ወለበሐው-
ርቲክሙ ይበልያ ፀር ነኪር በቅድ
ሜክሙ፡፡፩

አንቀጽ ፲ ወ ፳

በእንተ ከመ መፍትው ይተክዙ ኤጲስ
ቆጶሳት በእንተ ዕቤራት ወዕንላ
ማውታ፡፡

፩. አንትሙኒ ኤጲስ ቆጶሳት
ሐልዩ ሲሳዩሙ ለፅኑሳን ወግበሩ
ትካዘሙ ወለዕንላ ማውታ ሀቡ-
ርስተ ወንዋዩ አበዊሆሙ ወለዕቤ
ራትኒ ንዋዩ አምታቲሆን፡፡

፪. ወለወራዙት ወለደናግል ሥርዑ-
ስብሳብ በከመ ይደሉ፡፡

፫. ወለእለ ይትቀነዩ ሀቡ ዐስቦሙ
ወአጎድርዎሙ ለነዳያን ወአብልዕ
ዎሙ ለርጉባን ወአስትይዎሙ
ለጽሙዓን ወአልብስዎሙ ለዕሩቃን
ወሐውጽዎሙ ለሕሙማን ወርድ
አዎሙ ለሙቁሐን፡፡

፬. ዘንተ ሐልዩ ወከመዝ ግበሩ ለዕ-
ንላ ማውታ ወለዕቤራት መዓልተ
ወሌሊተ እስመ ዘይክል ገቢረ ከመዝ
ብፁዕ ውእቱ፡፡

፭. ወብፁዕ ናሁኬ አድጎን ርእሶ
እስመ ተወክፈ ዕቤረ ወዕንላ ማውታ
ወነግደ፡፡

፩. አሳ. ፩፡፮

፭. ኢሳይያስ ልዩ ጠላት አገሮ
ቻችሁን በፊታችሁ ይበላዋል ብሎ
አልና ፡፡

አሥራ ስምንተኛ አንቀጽ

ኤጲስ ቆጶሳት አባት እናት ስለሞ
ቲባቸው ልጆችና ባልቴቶች ይተክዙ
ዘንድ አገባብ እንደሆነ ይናገራል፡፡

፩. እናንተ ኤጲስ ቆጶሳት ለተቸገ-
ሩት ሰዎች ምግባቸውን አስቡ፤ ግዳጃ
ቸውንም አድርጉ፤ ለድሃ አደጎችም
የወላጆቻቸውን ገንዘብና ርስት ስጡ፤
ለባልቴቶችም የባሎቻቸውን ገንዘብ
ስጡ፡፡

፪. ለጎልማሶችና ለደናግልም እንደ
ሚገባ ጋብቻን በሥርዐት አድርጉ፡፡

፫. ለሚያገለግሉም ደመወዛቸውን
ስጡ፤ ድሆችን አሳድሯቸው፤ የተ-
ራቡትንም አብሏቸው፤ የተጠሙት
ንም አጠጧቸው፤ የታረዙትን አልብ-
ሏቸው፤ የታመሙትን ጠይቋቸው፤
የታሠሩትንም ርዷቸው፡፡

፬. ይኸን አስቡ፤ ለድሃ አደጎችና ለባ-
ልቴቶችም በሌሊትና በቀን እንደ
ዚህ ማድረግ የሚችል ሰው ብፁዕ
ነውና፡፡

፭. እነሆ ብፁዕ የተባለ ሰውም እራ-
ሱን አዳነ፤ ባልቴቷንና ድሃ አደጉን
እንግዳውንም ተቀብሏልና፡፡

፮. ወበእንተዝ ይቤ እግዚእነ ውሂ ብሰ እምረኪብ ውእቱ።፩

፯. ወእለሰ ይትዳገሉ ነዳያነ ይት ኪነኑ በቅድመ እግዚአብሔር በደ ኃሪት ዕለት።

፰. ወዘሰ ይጼጎ ወይነሥእ ምጽዋተ በከዊኖቱ ለዕጻለ ማውታ ወአረጋዌ ወድውየ ወለእመኒ ነዳይ ዘቦ ደቂቅ ለዘከመዝ ይገብር ኢትሕምይዎ አላ ነዕድዎ እስመ ኮነ ምሥዋዕ ለእግዚአብሔር።

፱. ውእቱ ርቱዕ ይጸሊ ኩሉ ጊዜ ዘእንበለ ሐኪት በእንተ እለ ወሀብዎ ምጽዋተ።

፲. ወዘሰ እንዘቦ ይነሥእ ምጽዋተ ሉቱኒ ይትሐሰቦ እግዚአብሔር እስመ መሰጠ ጎበስተ ነዳይ ወኢገብረ ሠናየ ለርእሱ ወኢለባዕዳን።

፲፩. ወዘሂ ቦ ንዋይ ወኢይጼጉ ለጽ ኑሳን ይመስል ከመ ባዕል ዘአስተ ጋብኦ ወመልዐ መዛግብቲሁ በከ ንቱ ወይከውን መሱነ በገዝ እግዚአብሔር እስመ ኢይበቀዖ ንዋየ በዕለተ መዓቱ ለእግዚአብሔር።

፲፪. ወዘሰ ይገብር ከመዝ ኢየ አምን በእግዚአብሔር አላ ዳዕሙ ውእቱ ያመልክ ንዋየ ወይትዌከል ቦቱ።

፫. ስለዚህም ጌታችን እንዲህ አለ፡ መስጠት ከማግኘት የተነሣ ነው።

፬. ድሆችን የሚቀመጥ ግን በኋለኛዋ ቀን በእግዚአብሔር ፊት ይፈረድባቸዋል።

፭. ድሃ አደግና ሽማግሌ በሽተኛም በመሆኑ ወይም ልጆች ያሉት ድሃ በመሆኑ ምጽዋት ቢቀበል እንደዚህ የሚያደርገውን አትሙት፤ ነገር ግን አድንቁት፤ ለእግዚአብሔር መሠውያ ሆኖአልና።

፮. እርሱም ምጽዋትን ስለሰጡት ያለ ቸልታ ሁለጊዜ ይጸልይ ዘንድ ይገባል።

፯. ነገር ግን እያለው ምጽዋትን የሚቀበል እርሱን እግዚአብሔር ይቆጣጠረዋል፤ የድሃውን ምግብ ነጥቋልና፤ ለራሱና ለሌሎችም በጎ ነገርን ስላላደረገ።

፲፩. ገንዘብ ያለው ለተቸገሩትም የማይሰጥ ሰብስቦ ሣጥኖቹን በከንቱ እንደሞላ በእግዚአብሔርም ዘንድ እንደሚጠፋ ባለጸጋን ይመስላል፤ ገንዘቡ እግዚአብሔር በተቆጣበት ቀን አይጠቅመውምና።

፲፪. እንደዚህ የሚያደርግም በእግዚአብሔር አያምንም ነገር ግን ገንዘቡን ያመልካል፤ በገንዘቡም ይታመናል።

፲፫. ኢያፈቅር ርትዐ ወይነሥኣ ገጸ ወአልቦ ምሕረት ወኢይሬኢ ፍርሀተ እግዚአብሔር ቅድመ አዕይ ንቲሁ ወአልቦ ፍቅረ ጸላኢ ለርእሱ ወአልቦ ዐርክ።

፲፬. ወዘሰ ይገብር ከመዝ ይማስን ንዋዩ ወይበልዖ ፀር ነኪር እመኒ እንዘ ሕያው ውእቱ አው እም ድጎረ ሞተ እስመ ይቤ ዘያስተጋ ብእ ብዕሉ በዐመፃ ይትሐየድ ብዕሉ እምኔሁ።፩

አንቀጽ ፲ ወ ፱

በእንተ ከመ መፍትው መፃሰብ ወመበለታት ይንሥኣ ዘተጸገዋ በእኩቲት።

፩. ንገሥጽን ለመበለታት ወለመ ፃሰብ ይትወክፋ ዘወሀቦን እግዚአብሔር በእኩቲት በፍርሀት ወበረ ዓድ ወያኣኩታሁ ለእግዚእ ዘይሁብ ሲሳየ ለርትባን።

፪. መኑ እምኔከመ ዘይበልዕ ወይ ሰቲ በእቅም አኮኑ ውእቱ ዘጸገዎ እግዚአብሔር ዘይሰፍሕ እደዊሁ ወያ በዝጎ ሠናያተ በፈቃዱ ዘይሁብ ሥር ናየ ለወራዙት በፈቃዱ ወወይን ለደና ግል ወቅብዐ ትፍሥሕት ለሕያዋን ጽጋብ ለእንሰላ ወግዕዛን ለእግብርት ወሥጋ ለአራዊት ወፍሬያተ ለአዕ ዋፍ ወሲሳየ ለኩሉ በከመ ይደሉ።

፪. ኢዮብ ጽ፡፲፭

፲፫. ቅንነትን አይወድም፣ ነገር ግን ፊት አይቶም ያደላል፣ ምሕረትም የለውም፣ እግዚአብሔርን መፍራትንም በዓይኖቹ አያይም፣ ጠላትን ማፍቀርም ለራሱ የለውም ወዳ ጅም የለውም።

፲፬. እንደዚህ የሚያደርግ ሰው ገን ዘቡ ይጠፋል፣ በሕይወቱ ሰላም ቢሆን ወይም ከሞተ በኋላ ልዩ ጠላት ይበላዋል፣ ባለጸገነቱን በዐ መፅ የሚሰበሰብ ሰው ገንዘቡ ከእርሱ ይቀማልና።

አሥራ ዘጠነኛ አንቀጽ

ባሏ ሰለሞተባትና ባልቴቶች የሚሰጣቸውን በምስጋና ይቀበሉ ዘንድ እንደሚገባ ይናገራል።

፩. እግዚአብሔር የሰጣቸውን በምስጋና በፍርሃትና በመንቀጥቀጥ ይቀበሉ ዘንድ፣ ለተራባትም ምግብን የሚሰጥ እግዚአብሔርን ያመሰግኑት ዘንድ፣ ፈቲቱንና ባልቴቶችን እንምክራቸው።

፪. ከእናንተ ወገን በልክ የሚሰጠው የሚጠጣ ማነው? እጁን ዘርግቶ በፈቃዱ መልካሙን የሚያበዛ ለጉልማሶች ስንዴውን ፣ ለደናግል ወይንን ፣ በሕይወት ለሚኖሩም የደስታ ዘይትን፣ ለእንሰላ ጥጋብን፣ ለአገልጋዮች ነፃነትን፣ ለአውሬዎች ሥጋን ፣ ለወፎችም ፍሬን፣ ለሁሉም እንደሚገባ ምግብን በፈቃዱ የሚሰጥ እግዚአብሔር የሰጠው አይደለምን።

፫. ወበእንተዝ ይቤ እግዚእነ ተመ ሰሉ በአዕዋፈ ሰማይ አለ ኢይዘ ርኡ ወኢየዐርሩ ወኢያስተጋብኡ ውስተ መዛግብት ወአቡክሙ ሰማ ያዊ ይሴስዮሙ ፈድፋደ ትጌይሉ አንትሙ አምብዙኅ አዕዋፍ።

፬. ኢተሐልዩ እንዘ ትብሉ ምንተ ንብ ልዕ ወምንተ ንስቲ ወምንተ ንትከ ደን እስመ የአምር አቡክሙ ዘበሰ ማያት ከመ ተጋሥሡ ዘንተ ኩሉ።፤

፭. ወእመሰ ትፈቅዱ ትንሥኡ ሠናይቶ ወትረሉ መንግሥቶ አዕርጉ ሉቱ ስብሐተ ወበረከተ ወአኩቲተ ።

፮. ወእእለሰ ይትዋክፉ ዕቤረ ወዕገለ ማውታ ያስተፈሥሐሙ እግዚአብ ሔር አብ በመንግሥተ ሰማያት በወ ልዱ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ሉቱ ክብር ወስብሐት ለዓለመ ዓለም አሜን።

አንቀጽ ፳

በእንተ ከመ መፍትው ኤጲስ ቆጶስ ይለቡ ነሂአ መባእ በገበ እለ ይደሉ።

፩. ተዓቀቡ እንከ እመያሲ እስመ ርትቅ ድኅነቱ እምገጢአት።

፪. ወበእንተዝ ይቤ ኢሳይያስ “አሌ ሉሙ” ለእለ ይቶስሐ ማየ ምስለ ወይን።፤

፫. ማቴ. ፳፡ ፳፭-፴፪
፩. ኢሳ. ፭፡ ፳፫

፫. ስለዚህም ጌታችን እንዲህ አለ፡ የማይዘሩ የማያጭዱና የማይለበ ስቡ፤ ነገር ግን ሰማያዊ አባታችሁ የሚመግባቸው የሰማይ ወፎችን ምሰሉ፤ ከጠዘ ወፎች ይልቅ እናንተ ትበልጣላችሁ።

፬. ምን እንበላለን፤ ምን እንጠጣለን፤ ምንስ እንለብሳለን ብላችሁ አት ጨነቁ፤ ሰማያዊ አባታችሁ ይህን ሁሉ እንደምትሹ ያውቃልና።

፭. በጎውን ነገር ትቀበሉ ዘንድ፤ መን ግሥቱንም ትወርሱ ዘንድ ብትወዱ ግን ክብርንና ፍጹም ምስጋናን ለእርሱ አቅርቡ።

፮. ባልቴቷንና ድሀ አደጉን ለሚ ቀበሉ ግን እግዚአብሔር አብ በልጁ በኢየሱስ ክርስቶስ በመንግሥተ ሰማ ያት ደስ ያስኛቸዋል፤ ክብርና ምስ ጋና ለእርሱ ይሁን፤ ለዘለዓለሙ አሜን።

ሀያኛ አንቀጽ፤

ኤጲስ ቆጶሱ መስጠት ከሚገባቸው ሰዎች መባ መቀበልን ያስተውል ዘንድ እንደሚገባ ይናገራል።

፩. ከመሸተኛ መባን እንዳትቀበሉ ተጠንቀቁ፤ ከጋጢአት መዳኑ እጅግ የራቀ ነውና።

፪. ስለዚህም ኢሳይያስ እንዲህ አለ፡ ውሃን ከወይን ጋራ ለሚቀላቅሉ ሰዎች ወዮላቸው።

፫. ንርጎቅ እምስካር ወዝሙት እስመ ይቤ እግዚአብሔር አምላክ ኢታብሉ መባእ እምዐስበ ዝሙት።፪

፬. ተዓቀቡ እመሰጥ ወእለ ይሌ ቅሑ ንዋዮሙ በርዴ ወእምግ ሙናነ መንፈስ፤ ወግብረ እለ ይገብሩ ከመዝ ኢኮነ ሥሙረ በጎበ እግዚአብሔር።

፭. መፍትው ለኤጲስ ቆጶስ ይርጎቅ እምእለ ይትዔገልዎሙ ለዕቤራት ወለእንለ ማውታ፤ ወእምእለ ይመልሱ ቤተ ሞቅሕ ንጹሓነ እለ አልበሙ አበሳ፤ ወእምእለ ያከብዱ ዲበ አግብርቲሆሙ ቅኔ እኩየ ወይኳንንዎሙ በረኃብ ወበጽምዕ።

፮. ወለእለ ከመዝ ርኩስ መሥዋዕቶሙ ወኢትትመጠው እምኔሆሙ እስመ ምኑን በጎበ እግዚአብሔር ኩሉ ዘይገብር እኩየ ወይነብብ ዐመፃ።

፯. ንርጎቅ እምፈያት ወእመጠፃውያን ወእምእለ ይገብሩ ጣዖተ ወእመስሕታን ወእምእለ ይዔምፁ መዳልወ ወእምእኩያን መስተራትፃን ሐራ እለ ይበረብሩ ቤተ ነዳያን ወምስኪናን ወይመስጡ ንዋዮሙ በዐመፃ።

፫. ከሌላኝነትና ከመስከር እንራቅ፤ ፈጣሪ እግዚአብሔር ከዝሙት ዋጋ መባ አትቀበሉ ብሏልና።

፬. ከቀማኞችና ገንዘባቸውን ባራጣ ከሚያበድሩ፤ ሰውነታቸውን ከሚያሳድፉ ሰዎች ተጠበቁ፤ እንዲህ የሚያደርጉ ሰዎች ሥራም በእግዚአብሔር ዘንድ የተወደደ አይደለም።

፭. ለኤጲስ ቆጶስ ባልቴቶችንና ድሃ አደጎችን ከሚነጥቁ፤ ንጹሓን ሰዎችንም በእስር ቤት ከሚያከማቹ፤ በአገልጋዮቻቸው ላይም ክፉ አገዛዝን ከሚያጸኑ፤ በረኃብና በጽምዕ ከሚገዟቸው ይርቅ ዘንድ አገባብ ነው።

፮. እንደዚህ ያሉት ሰዎች መሥዋዕታቸው ርኩስ ነው፤ ከእነርሱም አትቀበል፤ ክፉ የሚሠራና ዐመፅን የሚናገር ሁሉ በእግዚአብሔር ዘንድ የተናቀ ነውና።

፯. ከወንበዴዎች፤ ጣዖትን ከሚያመልኩ፤ ጣዖትንም ከሚሠሩ፤ ሰውን ከሚያስቱ፤ ሚዛኖችን ከሚያሳቡሉ፤ የድሆችንና የችግረኞችን ቤት ከሚዘርፉ፤ ገንዘባቸውንም በዐመፅ ከሚነጥቁ ከክፉዎች ጭፍራዎች እንራቅ።

፩. ተዓቀቡ እንከ እምቀተልት ወእ ምጽናሕያነ ፍኖት ወእምዕልዋን ወእምእለ ይነሥቱ ሠናየ ምግባረ ወእምሰብእ ርኩሳን ወእምሰካርያን ወእምፀረፍት ወፈድፋደስ እምእለ ይነሥኑ ርዴ።

፪. እስመ እሉ መስተቃርናቲሁ ለእ ግዚአብሔር እስመ ጽሑፍ ዘይ ብል “ጸላእከ እግዚእ ኩሉሙ ገበ ርተ ዐመፃ ወትገድፎሙ ለኩሉሙ እለ ይነቡ ሐሰተ”።፫

፫. ወዘሰ ይጼዕል ወኢይሴሲ ዕቤረ ወዕጓለማውታ ይትኳንን በጎበ እግዚ አብሔር፤ እስመ ዘገብረ አዶንያስ ነቢይ ጽሑፍ ውስተ መጽሐፈ ነገ ሥት ዘከመ ዐለዎ ለእግዚአብሔር ወበልዐ ጎበስተ ወሰትየ ማየ በመ ካን ዘእዘዩ እግዚአብሔር ኢይብ ላዕ በውስቴቱ በእንተ ዕልወተ ኢዮ ርብእም ወልደ ናባጥ ወበእንተዝ ቀተልዎ።፭

፬. ወዘይጸሙ በእንተ ሲሳየ መበ ለት እመኒ ብዙኅ አው ጎዳጥ ሥሙር በጎበ እግዚአብሔር ዘእ ኮነ በዐመፃ።

፭. እስመ ጽሑፍ ዘይብል “ይኒ ይስ ጎዳጥ ዘበጽድቅ እምብዙኅ ብዕሉሙ ለጋጥእን”።፮

፫. መዝ. ፳፯
፪. ጳጥ ነገሥ. ፲፫፡፳፫
፭. መዝ. ፱፯፻፲፮

፩. እንግዲህ ከነፍስ ገዳዮች፣ ከሽ ማቂዎች፣ ከወንጀለኞች፣ መልካ ሙን ሥራ ከሚያፈርሱ ከርኩ ሳን ሰዎች፣ ከሰካራሞች፣ ከተሳዳ ቢዎች፣ ይልቁንም አራጣ ከሚቀ በሉ ሰዎች ተጠበቁ።

፪. እነዚህ የእግዚአብሔር ተቃራ ኒዎች ናቸውና፤ አቤቱ በደልን የሚ ሠሩ ሰዎችን ሁሉ ጠላህ ሐሰት ንም የሚናገሩ ሰዎችን ትጥላቸ ዋለህ የሚልም ተጽፎአልና ።

፫. ባልቴትንና እናት አባት የሞቱ በትን የማይመግበውን የሚለድብ ሰው በእግዚአብሔር ዘንድ ይፈረድ በታል፤ ነቢዩ አዶንያስ ያደረገው እግ ዚአብሔርንም እንደካዳ፣ ስለናባጥ ልጅ ስለ ኢዮርብአም ወንጀል በውስጡ እንዳይበላና እንዳይጠጣ እግዚአብ ሔር ባዘዘው ቦታ እንጀራ እንደበላና ውሀ እንደጠጣ ስለዚህም እንደገደ ሉት በነገሥት መጽሐፍ ተጽፏልና።

፬. ብዙም ቢሆን ጥቂትም ቢሆን በዐመፅ ያይደለ ስለ ባልቴቲቱ ምግብ የሚደክም በእግዚአብሔር ዘንድ የተወደደ ነው።

፭. ከብዙ የጋጠአተኞች ሀብት ጥቂት የጻድቃን ሀብት ይበልጣል የሚል ተጽፏልና።

፲፫. ወእመሰ በልዑት መበለት ወጸግበት በጎበ ዕልዋን ወጸለየት በእንቲአሆሙ ኢይሰምዕ እግዚአብሔር ጸሎታ።

፲፬. እስመ ይፈትን እግዚአብሔር ልበ ወኩልያተ፤ እስመ ይቤ እግዚአብሔር በእንተ ዕልዋን ወመናፍቃን እመ ቆሙ ሙሴ ወሳሙኤል ወጸለየ ጎቤየ ኢይሰምዕ ጸሎቶሙ ወኢይሠሪ ኃጢአቶሙ።

፲፭. ወአኮ በእንተ እሉ ባሕቲቶሙ አላ ባዕዳንሂ እለ አበሱ ወአበዩ ተመይጦ ውስተ ንስሐ።

፲፮. ወእምከመ ተመይጡ እሣሉሙ ወእሰምዕ ጸሎቶሙ።

፲፯. ወእለስ ያምዕዕዎ ለእግዚአብሔር ወኢይዜከሩ አከየ ምግባሮሙ ይርጎቱ እንከ እምዘ ከመዝግብር እስመ ኩሉሙ እለ ኢይገብሩ ዘንተ ውፁአን እምሕግ።

፲፰. እስመ ኢተወክፈ ኤልሳዕ መሥዋዕተ አዛሄል ዘነግሠ ሳዕለ ሶርያ አኪያ ያሠኒ መሥዋዕተ ኢየርብአም።፤

፲፱. ወእመሰ ነቢያተ እግዚአብሔር ኢተወክፉ መባኣ እምነበ ዕልዋን ከማሁ ኤጲስ ቆጶላት ርቱዕ ይፍርሁ ገቢረ ከመዝ።

፲. መዝ. ፩. ፲

፯. ፪፻ ሃሥ. ፳. ፪. ፲

፲፫. ባልቴቲቱ በወንጀለኞች ዘንድ ብትበላና ብትጠግብ ስለ እነርሱም ብትጸልይ እግዚአብሔር ጸሎቷዋን አይሰማም።

፲፬. እግዚአብሔር ልብንና ኩላሊትን መርምሮ ያውቃልና እግዚአብሔር ስለ መናፍቃንና ወንጀለኞች እንዲህ ብሏል፤ ሙሴና ሳሙኤል ቁመው ወደኔ ቢጸልዩ ጸሎታቸውን አልሰማም፤ ኃጢአታቸውንም አላስተሠርይላቸውም።

፲፭. ስለ እነዚህም ብቻ አይደለም ነገር ግን በንስሐም ስለ በደሉ መመለስን እንቢ ስላሉ ስለ ሌሎችም ነው።

፲፮. ቢመለሱ ግን ይቅር እላቸዋለሁ ጸሎታቸውንም አሰማለሁ።

፲፯. እግዚአብሔርን የሚያሳዝኑት የሥራቸውንም ክፋት የማያስቡ ከእንደዚህ ያለው ሥራ ይራቁ፤ ይህን የማያደርጉ ሁሉ ከሕግ የወጡ ናቸውና።

፲፰. ኤልሳዕ በሶርያ የነገሠ የአዛሄልን ስጦታ አልተቀበለምና አኪያም የኢየርብአምን ስጦታ አልተቀበለምና።

፲፱. የእግዚአብሔር ነቢያት ከወንጀለኞች መባ ካልተቀበሉ እንደዚሁም ኤጲስ ቆጶላት እንደዚህ ማድረግን ይፈሩ ዘንድ ይገባል።

፳. ወሲጥንሃ መሠርይ አምጽአ ንቤን ኅልያነ ለነ ለጴጥሮስ ወዮ ሐንስ ወመከረ ይንሣእ ክብረ ዘመልዕልተ ኩሉ ክብር ወንሕነሰ ኢነሣእን እምኔሁ ኅልያነ አላ አሰር ናሁ በማእሰር ዘለዓለም።፳

፳፩. ወውእተስ ፈቀደ ይምሥጥ ክብረ ዘኢተውህበ ሱቱ እምንበ እግዚአብሔር ።

፳፪. ረንቁኬ እምርኩስ መሥዋዕት ዘያበውኡ ቤተ እግዚአብሔር።

፳፫. ወካዕበ ይቤ ሰስሉ እምዐመዓ በፍርህት ወበረዓድ።

፳፬. ወእመሰ ትብሉ እምኢነሣእን መባዓ እምንበ ዕልዋን ምንተ ንጹጉ ለዕቤራት ወለዕንሰ ማውታ ወለጽኑሳን እለ አልቦሙ ሲሳይ ወእመሰ ገበርክሙ ከመዝ ይከው ነክሙ ንጢአተ።

፳፭. እስመ ሠርዐ ለክሙ እግዚአብሔር በከመ ትካት ሌዋውያን ይነሥኡ መባዓ በንበ ሕዝብ።

፳፮. ወእመሰ ዝንቱ ኩሉ ዘተሠርዐ ለቤተ ክርስቲያን ኢአክለክሙ መፍትሔ ትትዐገሡ ወትንበሩ በረኃብ ወበጽምዕ እምትንሥኡ

፳. ባለ ሥራዩ ሲጥንም ወደእኛ ወደ ጴጥሮስና ወደ ዮሐንስ መማ ለጃን አምጥቶ ከሁሉ ክብር በላይ የሚሆን ክብርን ይቀበል ዘንድ መከረ፤ እኛ ግን መማለጃን ከእርሱ አልተቀበልንም፤ ነገር ግን ለዘለዓለም በማሆን ማሠሪያ አሠርገው እንጂ።

፳፩. እሱስ ከእግዚአብሔር ዘንድ ያልተሰጠውን ክብር ነጥቆ ሊወስድ ወደ ነበረ።

፳፪. ወደ እግዚአብሔር ቤት ከሚያገቡት ክርኩስ መሥዋዕት ራቁ።

፳፫. ዳግመኛም በመፍራትና በመንቀጥቀጥ ከግፍ ራቁ አለ።

፳፬. ነገር ግን ከወንጀለኞች ዘንድ መባን ካልተቀበልን ለባልቴቶችና ለድሃ አደጎች ምግብ ለሌላቸው ችግረኞችም ምን እንሰጣለን ብትሉ፤ እንደዚህም ብታደርጉ፤ ኃጢአትን ይሆንባችኋል።

፳፭. ቀድሞ ሌዋውያን ከሕዝቡ ዘንድ መባን ይቀበሉ እንደነበር እግዚአብሔር ሠርቶላችኋልና።

፳፮. ለቤተ ክርስቲያን የተሠራው ይህ ሁሉ ባይበቃችሁ ግን እግዚአብሔርን ከሚጠሉ ሰዎች መባን ተቀብላችሁ መሳቂያና መዘበቻ ከም

መባዓ በጎበ ጸላእያን እግዚአብሔር ወትኩኑ ሰሐቀ ወሰላቀ ወበእንተ እሉ ይቤ ነቢይ ወቅብዐ ኃጥአንሰ ኢይትቀባዕ ርእሰየ።^፱

፳፯. ተዐቀቡ ትንሥኡ መባዓ በጎበ እለ ይገብሩ ሠናየ ወበጎበ ዕልዋ ንሰ ኢትንሥኡ።

፳፰. ወእመሰ ጽኑስ አንተ ንግ ርሙ ለመሃይምናን አጎው መፍ ቀርያን እግዚአብሔር የሀቡ ጸሐ ቀከ።

፳፱. ወእምዘ ነሣእከ እምኔሆሙ ጸጉ ለዕቤራት ወለዕንሰ ማውታ በጽድቅ ።

፴. ይቤ ሰሎሞን ለሕዝብ ሀብ እምዓማከ በጽድቅ ከመ ይምላዕ ውስተ መዛግብቲከ ሥርናይ ወይ ምላዕ ምክያደ ወይንከ።^፲

፴፩. እምዓማ መሃይምናን አልብ ስዎሙ ለዕሩቃን፣ ወተወከፍዎሙ እመባዕ ዘያቀርቡ ንቤክሙ ወተ ቀነዩ ሎሙ በከመ ሥርዐተ ቅዱሳን።

፴፪. ወተቤዘውዎሙ ለፂውዋን፣ ወሐውጽዎሙ ለሙቁሐን፣ ወአን ግፍዎሙ ለቅቲላን፣ ከመ ትርክቡ ሕይወተ በጎበ እግዚአብሔር።

ትሆኑ ታግሣችሁ በመራብ በመጠ ማት ትኖሩ ዘንድ አገባብ ነው፤ ስለነዚህም ነቢዩ የኃጥአንን ዘይት ራሴን አልቀባም ብሏል።

፳፯. በጎ ሥራን ከማያደርጉ መባን ትቀበሉ ዘንድ ተጠንቀቁ፤ (ተገቢ ነው) ከወንጀለኞች ግን አትቀበሉ።

፳፰. ችግረኛ ብትሆን ግን ግዳጅ ህን ይሰጡህ ዘንድ እግዚአብሔርን ለሚወዱ ወንድሞች ምእመናን ንገራቸው።

፳፱. ከእነርሱ ከተቀበልከውም ለባ ልቴቶችና ለድጋ አደጎች በእውነት ስጥ።

፴. ሰሎሞን እንዲህ አለ፤ እህል በጎተራህ ይሞላ ዘንድ፤ የወይንህ መጥመቂያ ይትረፈረፍ ዘንድ ከድካምህ በእውነት ለሕዝብ ስጥ።

፴፩. ምእመናን ከደከሙበት የታረዙትን አልብሏቸው፤ ወደናንተ ከሚያቀርቡት መባም ተቀበሏቸው፤ እንደ ቅዱሳን ንጹሐን ክቡራን ሥርዓትም አገልግሏቸው።

፴፪. በእግዚአብሔር ዘንድ ሕይወትን ታገኙ ዘንድ ምርኮኞቹን ዋጁቸው፤ የታሠሩትንም ጠይቁቸው፤ ይሙት በቃ የተፈረደባቸውንም አስጥሏቸው ።

፴፫. ናሁኪ ንኢዝዝከሙ ኢትትልዉ ፍናቶሙ ለዕልዋን ወላመናፍቃን ወኢትትወከፋ መሥዋዕቶሙ ወኢትንሥኡ ንዋዮሙ አስመ ድልው ወኢቱ መብልዕ ለእሳት።

፴፬. ወኢትትሐወሉ ምስሌሆሙ አስመ ርኩስ መሥዋዕቶሙ ለኃጥ አን በቅድመ እግዚአብሔር ዘንተ ነገርናከሙ ኦ አኃው ለበቀላዳተ ነፍስከሙ።

አንቀጽ ፳ ወ ፩

በእንተ ከመ መፍትው ይገሥጹ አበው ውሉደሙ፤

፩. ወአንትሙኒ አበው መሀርዎሙ ለደቂቅከሙ ይዕቀቡ ትእዛዝ እግዚአብሔር ወይትልዉ ፍናቶ ለክርስቶስ ወአዝዝዎሙ ይትመሀሩ ቅኔ እድ።

፪. ወኢይዝሩ ጽሩዓን አስመ እሙንቱ የዑብዩ ልቦሙ ወይርገቱ እም ዝረ ሠናይ ።

፫. ወበእንተዝ ሕፅንዎሙ ወኢት መሀኩ ገሥጹቶሙ አስመ ኢይመ ውት ወልድ በተግሣጽ አላ ዳዕሙ ይድገን እምኩነኔ።

፬. አስመ ይቤ ኢትምህክ በትረክ እምውሉድክ አስመ ሠናይ ተስፋ ውኢቱ ወእምከመ ዘበጥኮ በበትር አድገንክ ነፍሶ እምት።

፴፫. የመናፍቃንንና የከሐዲዎችን ጉዳና እንዳትከተሉ፤ መሥዋዕታቸውንም እንዳትቀበሉ፤ ገዝባቸውንም እንዳትወስዱ እነሆ እናዝዛችኋለን መብሉ ለእሳት የተገባ ነውና።

፴፬. ከነሱ ጋራም አትቀላቀሉ፤ በእግዚአብሔር ፊት የኃጢአተኞች መሥዋዕት የሚያፀይፍ ርኩስ ነውና፤ ወንድሞች ሆይ! ለነፍሳችሁ ረብህ ጥቅም በመሆኑ ይህን ነገርናችሁ።

ሀያ አንደኛ አንቀጽ

አባቶች ልጆቻቸውን ይመክሩ ዘንድ አገባብ እንደሆነ ይናገራል።

፩. እናንተም አባቶች የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ይጠብቁ ዘንድ፤ የክርስቶስን ጉዳና ይከተሉ ዘንድ ልጆቻችሁን አስተምሯቸው፤ የእጅ ሥራንም ይማሩ ዘንድ እዘዟቸው።

፪. ሥራ ፈቶች ሁነው አይቀመጡ፤ ልባቸውን ያስታብያሉና ከመልካም ሥራም ይርቃሉና።

፫. ስለዚህም እነርሱን መገሠፅን ሳታዝኑ አሳድጓቸው፤ ልጅ በመገሠፅ አይሞትምና ከፍርድ ይድናል እንጂ ።

፬. ከልጆችህ ጨንገርን መጣል አትራራ ብሏል፤ በጎ አለኝታ ስለሆነ፤ በጨንገርም ብትመታው ነፍሱን ከሞት አዳንህ ብሏልና።

፭. ወንዱ ይቤ ዘኢይጌሥጽ ወልዶ አብድ ውእቱ፤ ዝብጦ ለወልድክ ወስትር ዝወጥቲሁ እንዘ ንኡስ ውእቱ፤ ከመ ኢይኩን ዝሉፈ ወኢይርንቅ እምኔከ።

፮. ወዘሰ ኢይሚህር ወኢይጌሥጽ ወልዶ ጸልኦ መሀርዎሙኬ ለደቂቅክመ ቃለ እግዚአብሔር ወገሥፅዎሙ በንእሶሙ በዐቢይ ተግሣፅ ከመ ይኩኑ ትሑታነ ወይትእዘዙ ለኩሉ ወመሀርዎሙ ጽሒፈ ወአንበቦ መጻሕፍት ቅዱሳት።

፯. ወኢትኅድግዎሙ ጽፋዐነ ይሕየዉ ከመ ኢይዕልዉ ትዛዘከሙ።

፰. ወኢታብሕዎሙ ቤተ መያሲ ይባሉ ከመ ኢይርስዑ ተግሣጽ ወኢይማሰኑ በዝሙት።

፱. ወእመሰ ተሀከዩ አበዊሆሙ ምሂረ ወገሥጽ ይከውኑ ሱቱፋነ ውስተ ኀጢአት ምስላ ወሉዶሙ።

፲. ወእምከመ በጽሑ እምጣነ ወርዘት ያውስቡ አንስተ በንጹሕ ሰብሳብ ከመ ኢይጽብኦሙ ፍትወተ ዝሙት ወወርዘት ወኢይኮኖሙ ጌጋዮ።

፲፩. ወበእንተዝ ይትኀሠሥ እግዚአብሔር ፍዳ ኀጢአት እምአበዊሆሙ በዕለተ ምጽአት።

፭. ዳግመኛም ልጁን የማይገሥጽ አባት አላዋቂ ነው ብሏልና፤ ልጅህን ምታው፤ ጐኖቹንም ሰንጥቀው ትንሽ ሳለ የሚሳደብ እንዳይሆን ካንተም እንዳይርቅ።

፮. ልጁን የማያስተምር የማይገሥፅ ጠላው ብሏልና፤ ለልጆቻችሁ የእግዚአብሔርን ቃል አስተምሯቸው፤ ለሁሉ ትሕትናን አድርገው ይታዘዙ ዘንድ በትንሽነታቸው በታላቅ ምክር ገሥጿቸው፤ ጽሕፈትን ቅዱሳት መጻሕፍትንም ማንበብን አስተምሯቸው።

፯. ሥራ ፈቶች ሁነው ይኖሩ ዘንድም አትተዉዎቸው፤ ትእዛዛችሁን እንዳያፈርሱ።

፰. ወደ መሸተኛ ቤትም ይገቡ ዘንድ አታሰናብቷቸው፤ ተግሣጽን እንዳይዘነጉ በመሰሰንም እንዳይጠፉ።

፱. አባቶቻቸው ግን ማስተማርን መገሠጽን ቸል ቢሉ፤ በኃጢአት ከልጆቻቸው ጋራ ተባባሪዎችን ይሆናሉ።

፲. አካለ መጠንም ካደረሱ በንጹሕ ጋብቻ ሴቶችን ያግቡ፤ የጉልማሰነትና የሴሰኝነት ፈቃድ እንዳይዋጋቸው፤ በደልም እንዳይሆንባቸው።

፲፩. ስለዚህ በዕለተ ምጽአት እግዚአብሔር ከአባቶቻቸው ፍዳ ኃጢአትን ይመራመራል።

አንቀጽ ፳፱

በእንተ ከመ መፍትው ይተሐቱ አግብርት ለአጋእዝቲሆሙ በዙሉ ንጽሕ እመሂ ዕልዋን አው መሃ ይምናን፤

፩. ምንተ እንከ ትብሉ በእንተ አግብርት ይኩኑኬ ማእምራነ ወይትቀነዩ ለአጋእዝቲሆሙ በፈሪህ እግዚአብሔር።

፪. ወእመሰ ገብር ክርስቲያናዊ ውእቱ ወእግዚኡ ዕልው ይትቀ ነይ ሎቱ መፍትው በዙሉ ግብር ወባሕቱ ኢይገበር ምስሌሁ ሃይ ማኖተ።

፫. ወከማሁ አጋዕዝትኒ ያፍቅሩ አግብርቲሆሙ ።

፬. ወእመሰ ሊቁ ወእግዚኡ ምእ መን ይትቀነይ ሎቱ ወይፍርሆ ከመ ዘእግዚአብሔር ወይረስዮ ከመ አብ ወከመ ሊቅ ጌር።

፭. ወበእንተዝ ይነሥእ ዕሢተ ሠናዩ ህዩንተ ዘተቀንዩ ለእግዚኡ።

፮. ወእመሰ እግዚእ ዘቦቱ ገብር ምእመን ወይገብር ፈቃዶ ያፍ ቅር ከመ ወልዱ፤ ወይረስዮ ከመ እትሁ፤ በእንተ ፍቅረ ሃይማኖት።

፯. ወተተሐቱ ወተአዘዙ ለነገ ሥት ወልመኳንንት ፈራህያን እግ ዚአብሔር እስመ እሙንቱ ላእ ካኒሁ ለእግዚአብሔር።

ሀያ ሁለተኛ አንቀጽ

አገልጋዮች ለጌቶቻቸው ከሐዲዎ ችም ቢሆኑ፤ ምእመናንም ቢሆኑ፤ በፍጹም ንጽሕና ትሕትናን ያደርጉ ዘንድ እንዲገባ ይናገራል።

፩. ስለ አገልጋይ እንግዲህ ምን ትላላችሁ? አዋቆችን ሁነው እግዚ አብሔርን በመፍራት ለጌቶቻቸው ይገዟቸው።

፪. አገልጋይ ክርስቲያን ቢሆን፤ ጌታው ከሐዲ ቢሆን፤ በሥራው ሁሉ ይገዛለት ዘንድ አገባብ ነው፤ ነገር ግን ክርስቲ ጋራ በሃይማኖት አይተባበር።

፫. ጌቶችም እንደዚሁ አገልጋዮቻቸውን ይውደዱ።

፬. አለቃው (ጌታው) ክርስቲያን ቢሆን ግን ይገዛለት የእግዚአብሔርም አገልጋይ እንደመሆኑ ይፍራው፤ እንደ አባትም እንደ ቸር አለቃም ያደርገው።

፭. ስለዚህም ለጌታው ስለአገለገለ በጎ ዋጋን ይቀበላል።

፮. ፈቃዱን የሚሠራ ክርስቲያን አገልጋይ ያለው ሰው ቢኖር ስለ ሃይማኖት ፍቅር እንደ ልጅ ይውደደው፤ እንደ ወንድሙም ያደርገው።

፯. እግዚአብሔርን ለሚፈሩ ነገሥታት መኳንንትም ራሳችሁን ዝቅ አድርጋችሁ ታዘዙ፤ እነርሱ የእግዚአብሔር መልክተኞች ናቸውና።

፩. ፍርሀዎሙ እንከ ለሥዩማን በከመ ይደሉ ወአቅርቡ ሉሙ እምዘብከሙ ለክብር ወበተአዝዞ በከመ ሕገ እግዚአብሔር።

፪. ወኢትግበሩ ለከሙ ምክንያተ አላ ዳዕሙ ተፋቀሩ በበይናቲከሙ በከመ አዘዘ እግዚአብሔር ለም ላክ በወልዱ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ።

አንቀጽ ፳፫

በእንተ ከመ ኢመፍትው ለደና ግል ይብፅዓ ርእሶን ዘእንበለ ያመ ክራ ነፍሶን።

፩. ኢመፍትው ይባእ ውስተዝ ግብር ዘእንበለ ይትመከራ ወይዕ ቀባ ርእሶን በንጽሕ።

፪. ወከመዝ ንኤዝዞን ኢይባእ ፍጡነ ዘእንበለ ይብጻሕ አምጣኝ።

፫. በከመ ይቤ ሰሉሞን ይጌይስ ኢበፂዕ እምይብዓዕ ወይግባእ።

፬. ትኩን እንከ ድንግል ንጽሕተ በነፍስ ወበሥጋ ከመ ትኩን እንከ ቤቶ ለእግዚአብሔር ወማኅደሮ ለክርስቶስ ወምዕራፎ ለመንፈስ ቅዱስ።

፭. ወትሑር በፍኖተ ስብከተ ወንጌል ወበትእዛዝ ዘያሠምሮ ለእግዚአብሔር ወኢይኩን ምግ ባራ በከመ ሥርዐተዝ ዓለም።

፩. እንግዲህ እንደሚገባ ሹማምን ትን ፍሯቸው፤ ካላችሁም እንደ እግዚአብሔርም ሕግ በማክበርና በመታዘዝ አቅርቦላቸው።

፪. ለእናንተም ምክንያትን አታድርጉ፤ ነገር ግን ፈጣሪ እግዚአብሔር እንዳዘዘ በልጁ በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ እርስ በርሳችሁ ተፋቀሩ።

ዓያ ሦስተኛ አንቀጽ

ደናግል ሰውነታቸውን ሳይፈትኑ ራሳቸውን ይሣሉ ዘንድ እንዳይገባ ይናገራል።

፩. አመክሮ ሳያደርጉና ራሳቸውን በንጽሕና ሳይጠብቁ ወደዚህ ሥራ ይገቡ ዘንድ አገባብ አይደለም።

፪. አካለ መጠንም ሳያደርሱ ፈጥነው ወደ ብፅዓት እንዳይገቡ እንዲህ እናዝዛቸዋለን።

፫. ሰሉሞን ተስሉ ካለማድረግ አለመሳል ይሻላል እንዳለ።

፬. እንግዲህ ድንግል ቤት ለእግዚአብሔር ቤት ለክርስቶስ ማደሪያ ለመንፈስ ቅዱስ ማረፊያ ትሆን ዘንድ በነፍስም በሥጋም የነጻች ትሁን።

፭. በትምህርተ ወንጌል መንገድና እግዚአብሔርን ደስ በሚያሰኘው ትእዛዝ ጸንታ ትኑር፤ ሥራዋም እንደዚህ ዓለም ሥርዓት አይሁን።

፮. ወኢታንሶሱ ውስተ ሀገር ወኢ ትሑር ውስተ ፍናው እኩያት ወኢትኩን ዘ፪ልባ አላ ትኩን ጠባቢ ወንጽሕተ ዘአልባ ነውር።

፯. ወኢትፍቅድ ተወድሶ ወፈድፋ ደስ ጽፋዐ ነገረ።

አንቀጽ ፳ ወ፬

በእንተ ሰማዕት አለ ወሰድምሙ ገበ ምኩናን ወያመነድብምሙ በዐቢይ ኩነኔ በእንተ በዓላት ወፋሲካ።

፩. እመቦ ክርስቲያናዊ ዘወሰድም ገበ ምኩናን ዕልዋን፤ እመሂ ለቀ ቲል፤ አው ለተሰዶ፤ እመሂ ለተሞ ቅሐ፤ አው የሀብዎ ለአራዊት በእንተ ስመ እግዚአን ኢየሱስ ክርስቶስ ወርትዕት ሃይማኖት ወፍቅረ እግዚአብሔር፤ ኢትሚጡ ገጸክሙ እምኔሁ።

፪. ባሕቱ ፈንዉ ሲላዮሙ እምን ዋይክሙ።

፫. ወዓዲ ለአለ የዐቅብምሙ መስ ተራትዓተ ሐራ ህቡ ሲላዮሙ ከመ ኢያክብዱ ዓዕረ ኩነኔ ላዕ ሊሆሙ።

፬. ወኢትግድፍዎ ለክርስቲያናዊ እጉክሙ ዘሰሐብዎ ገበ ዐውደ ምኩናን በእንተ ስመ እግዚአብሔር እምላክነ።

፭. ወደ ከተማም አትመላለስ፤ በክፉዎች ጉዳያዎችም አትሂድ፤ ሁለት ልብም አትሁን፤ አዋቂ ነውር የሌለ ባትም ገጽሕት ትሁን እንጂ።

፮. መመስገንን፤ ይልቁንም ፈራሽ ነገርን አትውደድ።

ሀያ አራተኛ አንቀጽ

ስለ በዐላትና ፋሲካ ወደ አደባባይ ወሰደው በጽኑዕ መከራ ፍርድ የሚያስጨንቋቸው የሰማዕታትን ነገር ይናራል።

፩. ስለ እግዚአብሔር ፍቅርና ስለ ቀናች ሃይማኖት፤ ስለ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ስም፤ ለመታሠር ቢሆን፤ ለመሰደድም ቢሆን፤ በሰማዕትነት ለመገደልም ቢሆን፤ ለአራዊትም ይሰጡት ዘንድ ወደ ወንጀ ለኞች የፍርድ አደባባይ የወሰዱት ክርስቲያን ቢኖር፤ ፊታችሁን ከእርሱ አትመልሱ።

፪. ከገንዘባችሁ ምግባቸውን ላኩላቸው እንጂ።

፫. ዳግመኛም ለሚጠብቋቸው ጭፍሮች ምግባቸውን ስጡ፤ በእነርሱ ላይ መከራ እንዳያጸኑባቸው።

፬. ስለ እምላካችን ስለ እግዚአብሔር ስም ወደ አደባባይ የሚጉት ቱት ክርስቲያን ወንድማችሁንም አትጣሉት።

፭. ዝኬ ውእቱ ቅዱስ ሰማዕት ሄትሁ ለእግዚእን ወወልዱ ለልዑል ወማኅደሩ ለመንፈስ ቅዱስ።

፮. ዝውእቱ ምእመን ዘዐቀበ ትእዛዝ ወንጌል ወወረሰ አክሊለ ሕይወት ወኮነ ስምዐ በእንተ ሕማመ እግዚእን ክርስቶስ ወፍቁር ለደሙ ክቡር።

፯. ወበእንተዝ ኦ መሃይምናን በፃማክሙ ወበንዋይክሙ ተቀነዩ ለቅዱሳን።

፰. ወእለሰ አልቦሙ ንዋይ ይጹሙ በእንቲአሆሙ ወእለሂ ቦሙ የሀቡ ክፍለ ንዋዮሙ ለቅዱሳን።

፱. ወእመሰቦ ዘይሁብ ኩሉ ንዋዮ ቤዛ በእንቲአሆሙ ከመ ያድኅኖሙ ዝኬ ብፁዕ ውእቱ ወዐርኩ ለክርስቶስ።

፲. ወእመሰቦ ዘይሁብ ኩሉ ንዋዮ ለነዳያን ይኸውን ኅሩዮ ወንጹሐ እፎኬ ፈድፋደ ዘይጹጉ ንዋዮ በእንተ ሰማዕት።

፲፩. ዝውእቱ ዘፈጸመ ሥምረቶ ለእግዚአብሔር ወተመሰሎሙ ለቅዱሳን እለ አምነ በእግዚእን በቅድመ አሕዛብ ወነገሥት ወሕዝበ እስራኤል።

፭. ይህ የጌታችን ወንድም፣ የልዑል ልጅ፣ የመንፈስ ቅዱስ ማደሪያ ቅዱስ ሰማዕት ነው።

፮. የወንጌልን ትእዛዝ የጠበቀ፣ የሕይወት አክሊልን የወረሰ፣ ስለ ጌታችን ክርስቶስ መከራ ምስክር የሆነ የክቡር ደሙም ወዳጅ የሆነ ምእመን ይህ ነው።

፯. ስለዚህም ምእመናን ሆይ በድካማችሁና በገንዘባችሁ ቅዱሳንን አገልግሉ።

፰. ገንዘብ የሌላቸው ግን ስለ እነርሱ ይጹሙ ገንዘብ ያላቸውም ከገንዘባቸው ከፍለው ለቅዱሳን ይስጡ።

፱. ከመከራ ያድናቸው ዘንድ ስለ እነርሱ ቤዛ አድርጉ ገንዘቡን ሁሉ የሚለጥ እርሱ ብፁዕ ነው፣ የክርስቶስም ወዳጅ ነው።

፲. ገንዘቡን ሁሉ ለነዳያን የሚለጥ ሰው ቢኖር የተመረጠና ንጹሕ ከሆነ ስለ ሰማዕታት ገንዘቡን የሰጠ እንደ ምን ይሆን?

፲፩. የእግዚአብሔርን ፈቃድ የፈጸመ ይህ ነው፣ በአሕዛብ በነገሥታትና በእስራኤል ሕዝብ ፊት በጌታችን ያመኑ ቅዱሳንን መሰላቸው።

፲፪. እስመ ይቤ ዘሰ እምነኒ በገጸ ሰብእ አነኒ አእምኖ በገጸ እቡየ ዘበሰማያት፤ ወለእለሰ ይገቡ። ከመዘ ይከውኖሙ ስምዐ ክርስቶስ በገብ አብ።

፲፫. ወአንትሙሰ ኢኮነ ርቱዐ ትትሐከዩ ወትገፈሩ ሐዊረ ቤተ ሞቅሕ ተሐውጽዎሙ ለሙቁ ሓን እላ ዳዕሙ ርድዕዎሙ ወና ዝዝዎሙ።

፲፬. ወእምከመ ዘንተ ገበርክሙ ትትጌለቁ ምስለ ሰማዕት እስመ ለእሙንቱ ተጽሕፈ ስምዖሙ በእንተ ዘሐሙ ወተመንደቡ።

፲፭. ወአንትሙኒ ተጉለቀሙ ምስሌሆሙ በእንተ ዘተቀነይክሙ ሉሙ በጥቡዕ ልብ ወበሠናይ መልእክት ዘእንበለ ሐኬት።

፲፮. ወበእንተ እሉ ይቤ እግዚእን ንዑ ገቤየ ቡሩካን ለእቡየ ትረሱ መንግሥተ ሰማያት ዘድልው ለክሙ እምቅድመ ይትፈጠር ዓለም።

፲፯. እስመ ርኅብኩ ወአብላዕክ ሙኒ፤ ጸማዕኩ ወእስተይክሙኒ፤ ነግደ ኮንኩ ወተወከፍክሙኒ፤ ዐረቁ ወአልበስክሙኒ፤ ደወይኩ ወሐወፅክሙኒ፤ ተሞቃሕኩ ወነበብክሙኒ።

፳. ማቱ. ፲፭፻፳

፲፪. በሰው ፊት ያመነኝን ሰው እኔም በሰማያዊ አባቴ ፊት እም ነዋለሁ ብሏልና፤ እንደዚህ ለሚሠሩት ክርስቶስ በአብ ዘንድ ምስክርን ይሆናቸዋል።

፲፫. እናንተ ግን የታሠሩትን ለመጉብኘት ወደ እሥር ቤት መሄድን ቸል ትሉና ታፍሩ ዘንድ የተገባ አይደለም፤ እርዳቸው አጥናኗቸው እንጂ።

፲፬. ይህን ብታደርጉ ከሰማዕታት ጋራ ትቆጠራላችሁ መከራን ስለተቀበሉ፤ ስለተጨነቁም ምስክርነታቸው ተጽፏልና።

፲፭. እናንተም በቈራጥ ልብና በመልካም አገልግሎት እነርሱን ያለ ስንፍና ስለአገለገላችሁ ከእነርሱ ጋራ ተቆጥራችኋል።

፲፮. ስለእነዚህም ጌታችን እንዲህ አለ፡ ዓለም ሳይፈጠር የተዘጋጀ ላችሁ መንግሥተ ሰማያትን ትወርሱ ዘንድ የአባቴ ቡሩካን ወደኔ ኑ።

፲፯. ብራብ አብልታችሁኛልና፤ ብጠማም አጠጥታችሁኛልና፤ እንግዳ ብሆን ተቀብላችሁኛልና፤ ብታረዝ አልብላችሁኛልና፤ ብታመም ጉብኝታችሁኛልና፤ ብታሠር ጠይቃችሁኛልና።

፲፰. ወአሜሃ ያወሥኡ ጸድቃን ወይብሉ እግዚእ ማዕዜኑ ርኢናክ ርጉብክ ወአብላዕናክ፤ ጽሙዓክ ወአስተይናክ፤ ማዕዜኑ ርኢናክ እን ግዳክ ወተወከፍናክ፤ ወዕሩቀክ ወአ ልበስናክ፤ ወድወየክ ወሐወጽናክ፤ ወሙቁሐከኒ ወነበብናክ።

፲፱. ወያወሥእ ንጉሥ ወይብ ሎሙ አሜን እብለክሙ ኩሎ ዘገ በርክሙ ለአሐዱ እምአሉ ንዑላን ኦሪወዩ እለ የእምኑ ብዩ ሊተ ገበር ክሙ።

፳. ወእምዝ ይብሎሙ ለአለ በጸ ጋሙ ሑሩ እምኔየ ርጉማን ውስተ አላት ዘለዓለም ዘድልው ለሰይ ጣን ወለመላእክቲሁ።

፳፩. እስመ ርጉብኩ ወኢያብላዕ ክሙኒ፤ ጸማዕኩ ወኢያስተይክ ሙኒ፤ ነግደ ኮንኩ ወኢተወከፍክ ሙኒ፤ ዐረቁ ወኢያልበስክሙኒ፤ ደወይኩ ወኢሐወጽክሙኒ ተሞቃ ሕኩ ወኢነበብክሙኒ።

፳፪. አሜሃ ያወሥኡ እለ በፀ ጋሙ እንዘ ይብሉ እግዚእ ማዕ ዜኑ ርኢናክ ርጉብክ ወጽሙዓክ ወእንግዳክ ወዕሩቀክ ወድወየክ ወተሞቁሐክ ወኢተልእክናክ።

፲፰. ያን ጊዜም ጸድቃን እንደዚህ ብለው ይመልሳሉ፤ አቤቱ መቼ ተር በህ አይተንህ አብልተንህ፤ መቼስ ተጠምተህ አይተንህ አጠጥተንህ፤ መቼ እንግዳ ሁኑህ አይተንህ ተቀብ ለንህ፤ መቼ ታርዘህ አይተንህ አል ብሰንህ፤ መቼ ታመህ አይተንህ ጉብ ኝተንህ፤ መቼ ታሥረህ አይተንህ ጠይቀንህ፤ ብለው ይመልሱለታል።

፲፱. ንጉሡም እንደዚህ ብሎ ይመ ልስላቸዋል፤ ከእነዚህ በእኔ ከሚያ ምኑ ከታናናሾቼ ወንድሞቼ ላንዱ ያደረጋችሁትን ለእኔ አደረጋችሁ ብዬ በእውነት እነግራችኋለሁ።

፳. ከዚህ በኋላ በግራ ያሉትን እና ንጉ የተረገማችሁ ከኔ ሒዱ ለዲያብ ሎስና ለሠራዊቱ ወደ ተዘጋጀ የዘለ ዓለም አላት ሂዱ ይላቸዋል።

፳፩. ብራብ አላበላችሁኝምና፤ ብጠማ አላጠጣችሁኝምና፤ እንግዳ ብሆን አል ተቀበላችሁኝምና፤ ብታረዝ አላለበላ ችሁኝምና፤ ብታመም አልገብኛችሁ ኝምና፤ ብታሠር አልጠየቃችሁ ኝምና።

፳፪. ያን ጊዜም በስተግራ ያሉት አቤቱ ተርበህ አይተንህ ያላበላንህ፤ ተጠም ተህ አይተንህ ያላጠጣንህ፤ እንግዳ ሁኑህ መጥተህ ያልተቀበልንህ፤ ታር ዘህ አይተንህ ያላለበስንህ፤ ታመህ አይ ተንህ ያልጠየቅንህ፤ ታሥረህ አይተ ንህ ያልገብኝንህ መቼ ነው? እያሉ ይመልሱለታል።

፳፫. ወእምዝ ያወሥኦሙ ንጉሥ እንዘ ይብል አሜን እብለክሙ ዘኢገበርክሙ ለአሐዱ እምእሱ ንኩ ሳን ሊተ ኢገበርክሙ።

፳፬. ወየሐውሩ አሉሂ ውስተ ኩነኔ ዘለዓለም።

፳፭. ወጻድቃንስ ውስተ ሕይወት ዘለዓለም።፤

፳፮. እመቦ ዘይብል ክርስቲያናዊ እነ ወይገብር እኩዮ ይዜሙ ወይ ረኩስ ይፍትሑ ላዕሊሁ ፍትሐ ቀትል ወእምዝ ከመዝ ብእሲ ረገቁ እምኔሁ።

፳፯. ኢመፍትው ለክርስቲያን ይኩኑ ውፁኣነ እምሕግ ወይፍ ትሑ በገቢረ እኩይ።

፳፰. አላ ይትገሐሡ እምዕልዋን ወመናፍቃን ወኢይገበሩ ምስ ሊሆሙ።

፳፱. ወእምዕልዋን እለ ይሞቅሕ ምሙ ለክርስቲያን ወየእስርዎሙ ወይሜጥውዎሙ ለቀቲል በእንተ ስመ ክርስቶስ ተዐቀቡ።

፴. ወአድጎኑ አጎዊክሙ ወአባ ለክሙ እምእደዊሆሙ ለዕልዋን።

፴፩. ወእመቦ ክርስቲያናዊ ዘጸመው በእንቲአሆሙ ብፁዕ ውእቱ ወይ ትጌለቱ ምስላ ሰማዕት እስመ ሐመ በእንተ ክርስቶስ።

፳፫. ከዚህም በኋላ ንጉሡ ከእነ ዚህ ከታናናሾቹ ለአንዱ ያላደረ ጋችሁት ለእኔ አለማድረጋችሁ ነው ብሎ ይመልስላቸዋል።

፳፬. እነርሱም ወደዘለዓለም ፍርድ ይሄዳሉ።

፳፭. ጻድቃን ግን ወደዘለዓለም ሕይወት ይሄዳሉ።

፳፮. እኔ ክርስቲያን ነኝ የሚል ክፉ ሥራን የሚሠራ፣ የሚለስንና የሚ ረከስ ሰው ቢኖር፣ የሞት ፍርድን ይፍረዱበት፣ እንደዚህ ካለው ሰው ራቁ ።

፳፯. ክርስቲያኖች ከሕግ የወጡ ሊሆኑና ክፉ በመሥራት ሊፈርዱ አገባብ አይደለም።

፳፰. ነገር ግን ከወንጀለኞችና ከመናፍቃን፣ ይለዩ፣ ከእነርሱም ጋራ አንድ አይሁኑ።

፳፱. ስለ ክርስቶስ ስም ክርስቲያኖችን ወደ ግዞት ቤት ከሚያገቡ አስረውም ለሞት አሳልፈው ከሚሰጡ ከሐድያን ተጠበቁ።

፴. ወንድሞቻችሁንና ሰውነታችሁን ከከሐድያን እጅ አድኑ ።

፴፩. ስለእነርሱም የደከመ የክርስቲያን ወገን ቢገኝ ብፁዕ ነው፣ ከሰማዕታት ጋራ ይቆጠራል፣ ስለ ክርስቶስ መከራን ተቀብሏልና።

፴፪. ወከማሁ ለነጊ ረከበን ሕማም ወምንዳቤ በጎበ ቀያፋ ወአለአሰ ክንድሮስ ወሐና እሱ እሙንቱ ሊቃነ ካህናት።

፴፫. ወእምዝ ወዓለነ እምኔሆሙ እንዘ ንትፌሣሕ እስመ ኮነ ድል ዋነ ንፁር ሕማማቲሁ ለክር ስቶስ።

፴፬. ወከማሁ አንትሙኒ ተዐገሡ ወተፈሥሑ በእንተ ሕማም ከመ ትኩት ብፁዓነ በይእቲ ዕለት።

፴፭. ወለአለሰ ይሰድድዎሙ በእ ንተ ሃይማኖት ወይወፅኦ እምህ ገር ለሀገር በትእዛዝ ወንጌል ዘእግ ዚእነ ተወክፍዎሙ ወአዕርፍዎሙ ወአኅድርዎሙ ንቤክሙ ከመ ሰማ ዕት እንዘ ትትፌሥሑ እስመ ኮነ ክሙ አዕርክተ ምስሌሆሙ።

፴፮. ለብወኪ ከመ ጽወዓን እሙ ንቱ በጎበ እግዚአብሔር እስመ ይቤ እግዚእነ ብፁዓን አንትሙ ሶበ ይጸዕሉክሙ ወይዘነጉኑክሙ ወይነቡ ኩሉ እኩየ ላዕሌክሙ እንዘ ይሔሰዉ በእንቲአየ ተፈ ሥሑ ወተሐሠዩ እስመ አስብ ክሙ ብዙኅ ውእቱ በሰማያት።፫

፴፯. እስመ ከመዝ ሰደድዎሙ ለነቢያት አለ እምቅድሜክሙ።

፴፪. እንደዚሁም እኛን መከራና ጭንቅ በቀያፋ በእለ እስክድሮስና በሐና ዘንድ አግኝቶን ነበረ፤ እነ ዚህም የካህናት አለቆች ናቸው።

፴፫. ከዚህም በኋላ ደስ እያለን ከእነርሱ ዘንድ ወጣን፤ የክርስቶስን መከራዎች እንቀበል ዘንድ ዝግጁ ዎች ሁነናልና።

፴፬. እናንተም እንደዚሁ ታገሡ፤ በዚያችም ቀን ብፁዓን ትሆኑ ዘንድ ስለ መከራው ደስ ይበላችሁ።

፴፭. ስለ ሃይማኖትም የሚያሳድዱ አቸውን ከሀገርም ወደ ሀገር የወጡ ትንም በጌታችን ወንጌል ትእዛዝ ተቀብላችሁ አሳርፏቸው፤ በናንተም ዘንድ ሰማዕት እንደ መሆናቸው ደስ እያላችሁ አሳድሩዋቸው ከእነርሱ ጋራ ወዳጆች ሁናችኋልና።

፴፮. እነዚህም በእግዚአብሔር ዘንድ ንዑ ንቤየ ቡሩካኑ ለአቡየ ተብለው የሚጠሩ እንደሆኑ አስተውሉ፤ ጌታችን ቢሰድቧችሁ ቢያሸሟጥጧችሁ በእ ኔም ምክንያት ክፋውን ሁሉ በሐ ሰት ቢናገሩለችሁ ብፁዓን ናችሁ፤ ዋጋችሁ በሰማያት ብዙ ነውና ደስ ይበላችሁ ብሏል።

፴፯. ከናንተ አስቀድመው የነበሩ ነቢያትን እንዲሁ ያሳድዷቸው ነበረና።

፴፭. ወዓዲ ይቤ እምከመ ኪያየ ሰደዱ ኪያከሙኒ ይሰድዱክሙ።

፴፱. ወካዕብ ይቤ ሰብ ይሰድዱክሙ እምውስተ ዛቲ ሀገር ጉዩ ውስተ ካልእታ።

፵. ወአንትሙ ተጎዝኑ ወትቲክዙ በውስተዝ ዓለም እሰመ ያዝኩክሙ ውስተ ማገበር ወመኳንንቲሆሙ ወይቀሥፋክሙ ወገበ መሳፍንት ወነገሥት ይወስዱክሙ በእንቲ እየ ለስምዕ።

፵፩. ወዘሰ አዝለፈ ትዕግሥቶ ውእቱ ይድኅን።

፵፪. ወዘሰ ይሰድድዎ በእንተ ሰመ ክርስቶስ ወተዓጊሦ ኮነ ሰማዕተ ውእቱኬ በእማን ብእሴ እግዚአብሔር።

፵፫. ወዘሰ ይትዓረክ ምስለ ዕልዋን ወክህዶ ለክርስቶስ ከመ ኢይጽል ዕዎ መናፍቃን ወያበድር ርእሶ እምነ እግዚአብሔር ዘውስተ መንፈሱ ዝኬ ውእቱ ጽሉእ ወምኑን ወዕ ሩዕ በጎበ እግዚአብሔር።

፵፬. እስመ አብደረ ፍቅረ ሱበእ ወኮነ ጸላዒሁ ለእግዚአብሔር ወነ ሥእ ክፍለ ርጉማን ወእኮ ምስለ ቅዱሳን ወህየንተ መንግሥት ዘድ ሉት ለቡሩካን ጎረዮ ሱቱ እሳተ ገሃነም ዘለዓለም ዘድሉት ለሰይ ጣን ወለመላእክቲሁ።

፴፭. ዳግመኛም እኒን ካሳደዱኝ እናንተንም ያሳድዷችኋል አለ።

፴፱. ሁለተኛም ከዚች አገር ቢያሳ ድዷችሁ ወደ ሌላይቱ አገር ሽሹ አለ።

፵. እናንተም በዚህ ዓለም ታዝናላችሁ ትተክላላችሁ፤ ወደ ነገሥታትና ወደ ፈራጆቻቸውም አሳልፈው ይሰጡአችኋል፤ ይገርፏችኋል፤ ስለ እኔ ስለመሰከራችሁ ወደ መሳፍንትና ነገሥታትም ይወስዱዎችኋል።

፵፩. መከራውን መታገሥ ያዘወተረ ግን እርሱ ይድናል።

፵፪. ስለ ክርስቶስ ስም የሚያሳድዱት ሰው መከራውን በታገሠ ጊዜ ሰማዕትን ሆነ፤ በእውነት የእግዚአብሔር ሰው እርሱ ነው።

፵፫. ከዐላውያን ጋር የሚወዳጅ መናፍቃን እንዳይጠሉት ክርስቶስን የሚክድና በልቡናው ውስጥ ከአለው ከጌታው ይልቅ ራሱን የሚያስቀድም ግን እርሱ በእግዚአብሔር ዘንድ የተጠላ የተናቀና የጠፋ ነው።

፵፬. የሰውን ፍቅር መርጦ የእግዚአብሔር ጠላት ሁኗልና፤ የርጉማንን እድል አግኝቷልና ከቅዱሳን ጋርም አይደለም፤ ለቡሩካን ጸድቃን በተዘጋጀቸው መንግሥት ፈንታ ለሰይጣንና ለሠራዊቱ የተዘጋጀች የዘለዓለም እሳተ ገሀነምን ለራሱ መርጠኳልና።

፵፭. ወበእንተዝ አውሥኦ እግዚ እነ ወይቤ ወዘሰ ክህደኒ በገጸ ሰብእ አነኒ እክህዶ በገጸ አቡየ ዘበሰማያት።

፵፮. ወካዕበ አዘዘ እግዚ ይብል ዘያፈቅር አበ ወእመ እምኔየ ኢይ ደሉ ሊተ፤ ወዘያፈቅር ወልዶ ወወ ለቶ እምኔየ ኢይደሉ ሊተ።

፵፯. ወዘሰ ኢነሥኦ መስቀለ ሞቱ ወኢተለወ ድጎሬየ ኢይደሉ ሊተ።

፵፰. ወዘረከባ ለነፍሱ ለይግ ድፋ ወዘገደፋ ለነፍሱ በእንቲ አየ ይረከባ።

፵፱. ምንት ይበቀላላ ለሰብእ ለእመ ዙሉ ዓለመ ረብኅ ወነፍሶ ገጉላ ወምንተ እምወህበ ቤዛ ለነፍሱ።

፶. ወካዕበ ይቤ ኢትፍርሁ እም እለ ይቀትሉ ሥጋክሙ፤ ወለነፍስክ ሙሰ ኢይክሉ ቀቲሉታ ፍርሁሰ ዘይክል ነፍሰ ወሥጋ አገጉሉ በውስተ ገሃነም።፩

፶፩. እስመ ዘተምህረ ኪነ ርቱዕ ውእቲኒ ይምህር ካልኣነ።

፶፪. ወእመሰ ኢመህረ ካልኣነ ኢነን ፍጹመ ከመ መምህሩ።

፵፭. ስለዚህም ጌታችን መለሰ፤ እንዲህም አለ፤ በሰው ፊት የሚከ ደኝን እኔም በሰማያዊው አባቴ ፊት እክደዋለሁ።

፵፮. ሁለተኛም ከኔ ይልቅ እናትና አባቴን የሚወድ ለእኔ ሊሆን አይገባውም፤ ከእኔም ይልቅ ወንድ ልጄንና ሴት ልጄን የሚወድ ለእኔ ሊሆን አይገባውም ብሎ አዘዘ።

፵፯. የሞቱን መስቀል የማይዝ በጌ ላዩም የማይከተለኝ ለእኔ ሊሆን አይገባውም።

፵፰. ነፍሱን የሚያገኝ ያጠፋታል፤ ነፍሱንም ስለ እኔ የሚያጠፋ ያገኛታል።

፵፱. ሰው ዓለሙን ሁሉ ቢገዛ ነፍሱን ከጉዳ ምን ይጠቅመዋል? ለነፍሱስ ቤዛ ምን በሰጠ ነበር? አለ።

፶. ሁለተኛም ሥጋችሁን ከሚገ ድሉ የተነሣ አትፍሩ፤ ነፍሳ ችሁን መግደል አይችሉምና፤ ነፍስ ንና ሥጋን በገሃነም ሊያጠፋ የሚችለውን ግን ፍሩ።

፶፩. ጥበብን የተማረ እርሱም ሌሎችን ያስተምር ዘንድ ይገባልና ።

፶፪. ሌሎችን ካላስተማረ ግን እንደ መምህሩ ፍጹም አይሆንምና።

፶፫. ለነሰ ኢየሱስ ክርስቶስ መድኃኒት ወመምህርነት እፎኬ ናፈቅር ትምህርተ ወተግሣጸ እስመ ጸልአ እግዚእነ ትዕቢተ ወትዝጎርተ ወትፍሥሕተ ወብዕለ ወትዕግልተ ወበቀለ።

፶፬. ወንዲ መነነ እኅተ ወእመ በእንተ ፍቅረ አቡሁ ወፍቅረ ሰብእ።

፶፭. ወካዕበ ተዐገሠ ሕማመ ወመቅሠፍተ ወጽዕለተ ወፅርፈተ ወሥላቀ።

፶፮. ወፈድፋደሰ ተወክፈ ቅንዋተ በዲበ መስቀል ከመ ያድኅኖሙ ለኩሎሙ እሰ አምኑ ቦቱ

፶፯. ወእመሰ ተዐገሠ ውእቱ ዘንተ ኩሎ ወኢገፈረ ተሰቅሎ በዲበ መስቀል ወተዐገሠ ሕማማተ ሞት እፎኬ ኢንትዌገሥ ንሕነ ሕማማተ መድኃኒት።

፶፰. ወእመሰ ሐመ በፈቃዱ በእንቲአነ ወእኮ ንሕነ በእንቲአሁ አላ ዳዕሙ ንሴፎ ምሕረቶ።

፶፱. ወውእቱሰ አልቦ ዘይፈቅድ ይንሣእ በኀቤነ ዘእንበለ ዳዕሙ አሚነ በርትዕት ሃይማኖት።

፷. ወበእንተዝ ንመንን አበዊነ ወአዝማዲነ ወፍቁራኒነ ወአንስ ትያነ ወደቂቀነ ወኩሎ ንዋዮ ለዝ ንቱ ዓለም።

፶፫. ለኛ ግን መድኃኒታችንና መምህራችን ኢየሱስ ክርስቶስ ነው፤ እኛ ትምህርትንና ምክርን እንዴት እንወድድ? ጌታችን ትዕቢትንና መታጀርን፤ የዚህን ዓለም ደስታ ብልጽግናንና ቅሚያን፤ በቀልንም ጠልቷልና።

፶፬. ዳግመኛዎ ስለ አባቱ ፍቅርና ስለ ሰው ፍቅር እኅትንና እናትን ንቋልና።

፶፭. ሁለተኛም መከራንና መገረፍን፤ መሽጂጠጥንና መሰደብን፤ ስላቅንም ታገሠ።

፶፮. ይልቁንም ያመኑበትን ሁሉ ያድናቸው ዘንድ በመስቀል ላይ ችንካሮችን ተቀበለ።

፶፯. እርሱ ይኸን ሁሉ ታግሦ በመስቀል ላይ መስቀልን ካላፈረ የሞት መከራዎችን ከታገሠ፤ እኛም የመድኃኒታችንን መከራዎች እንደምን አንታገሥ?

፶፰. እርሱ ስለ እኛ በፈቃዱ መከራን ከተቀበለ እኛ ስለ እርሱ አይደለም ምሕረቱን ተስፋ እናደርጋለን እንጂ።

፶፱. እርሱ በቀናት ሃይማኖት ማመንን ነው እንጂ፤ ከዚህ በቀር ከኛ ዘንድ ሊቀበል የሚፈልገው የለም።

፷. ስለዚህ ነገር አባቶቻችንንና ዘመዶቻችንን፤ ወዳጆቻችንና ሚስቶቻችንን፤ ልጆቻችንንና የዚህን ዓለም ገንዘብ ሁሉ እንናቅ።

፳፩. ወእመሰ አፍቀርን ኢንገብር ዘንተ ትእዛዘ።

፳፪. ወባሕቱ ንትፃቀብ ከመ ኢን ባዕ ውስተ መንሱት።

፳፫. ወእምከመ ተጸዋዕነ ውስተ ስምዕ ንጽናዕ በአሚን በክቡር ስሙ ለመድኅኒን ንትፈሣሕ።

፳፬. ወንትፃገሥ ሶበ ይሰድዱን ከመ ንረስ ሕይወተ ዘልዓለም።

፳፭. ኢናፍቅር እንከ ክብረ ወተወ ድሶ ከመ ሕዝበ አይሁድ እለ ያነክሩ መንክራቲሁ ለክርስቶስ ወኢየሱምኑ ቦቱ እስመ ይፈርህ ዎሙ ለሊቃነ ካህናት።

፳፮. አላ ዳዕሙ አብደሩ ተወድሶ በጎበ ሰብእ ወአኮ በጎበ እግዚአ ብሔር።

፳፯. ወንሕነሰ አመነ በርትዕት ሃይማኖት ከመ ናለብዎሙ ለሐ ዲሳን እለ ነሥኡ ጥምቀተ ወናጽ ንዕ አልባቢሆሙ ለንዑስ ክርስ ቲያን ።

፳፰. ወእመሰ ዐቀብነ በአልባቢነ ሃይማኖተ ወኢያግህድነ ለሰብእ በፍርሃተ ኩነኔ ወምንዳቤ ንከውን ውፁኣነ እምሕይወት ወዓዲ ዕቅ ፍተ ለካልኣን ወመሥግርተ ለብ ዙጋን።

፳፩. ይኸን ብንወድ ግን ይህን ትእዛዝ አንሠራም።

፳፪. ነገር ግን ወደጥፋት እንዳን ገባ እንጠበቅ።

፳፫. ወደ ሰማዕትነት ብንጠራ በሃ ይማኖት ጸንተን በመድኃኒታችን በክብረ ስሙ ደስ ይበለን።

፳፬. የዘለዓለም ሕይወትንም እንወርስ ዘንድ በአሳደዱን ጊዜ እንታገሥ።

፳፭. የክርስቶስን ተአምራቱን እያደነቁ እንደማያምነብት እንደ አይሁድ ሕዝብ ክብርንና ውዳሴን አንውደድ፤ ሊቃነ ካህናቱን ይፈሩዋቸው ነበርና።

፳፮. ነገር ግን በእግዚአብሔር ዘንድ ያይደለ በሰው ዘንድ ውዳሴ ከንቱን ይወዱ ነበር።

፳፯. እኛ ግን ጥምቀቱን የተቀበሉትን አዲስ አማኞች እናለብማቸውና የንዑስ ክርስቲያንንም ልቡናቸውን እናጸና ዘንድ በቀናች ሃይማኖት አምነናል።

፳፰. በልቡናችን ሃይማኖትን ብንጠብቅም ፍርድንና መከራን በመፍራት ለሰው ባንገልጥ ግን ከሕይወት የወጣን እንሆናለን፤ ዳግመኛም ለሌሎች እንቅፋት ለብዙዎችም ወጥመድ እንሆናለን።

፳፱. ወእመሰ ገበርነ ዘንተ ንትፈደይ ምክዕቢተ ዙነኑ።

፷. ንትዓቀብ እንከ ከመ ኢንረድ ውስተ ምንዳቤ ወንጸሊ ከመ ኢን ባእ ውስተ መንሱት እስመ መን ፈስ ይፈቅድ ወሥጋ ይደክም።፩

፷፩. ንላቡ እንከ ከመ ኢንድጎፅ እም ዛቲ ርትዕት ሃይማኖት እንበይነ ፍርሃቶሙ ለዕልዋን ወመናፍቃን እስመ ጎዳጥ ውእቱ ዓመታቲነ።

፷፪. ወእመሰ ቦ ዘይቀበፅ ተሸፋ በገብ ኢየሱስ ክርስቶስ ወልደ እግዚ ኢሳብሔር ዙሎ አማረ ይትመነደብ በሕማም እንተ አልባቲ ፈውስ ወበ ሕምዝ እንተ ታጸብስ አባላ ወትቀጠ ቅጥ አዕፅምተ ወእምዝ የገዡል እም ሕይወት ዘለዓለም ወይትኳነን በውስተ ገሃነም በብካይ ወሐቅየ ሰነን።

፷፫. ወዘሰ ሐመ በእንተ እግዚእነ ወኮነ ሰማዕተ ይትፌሃሕ በእግ ዚኢሳብሔር እስመ ጎረየ ሎቱ አክሊለ መንግሥት ወኮነ ፍጹመ ፀአቱ እምዝ ዓለም በርትዕት ሃይማኖት።

፷፬. ወእመሰ ሐመ ንዑስ ክርስቲያን ወተዓገሠ ምንዳቤ ወሞተ በእንተ ሰመ ክርስቶስ ይከውኖ ሕማ ማቲሁ ህየንተ ጥምቀት ወይረክብ ተስፋ ሠናየ ወሕይወተ ዘለዓለም።

ጺ. ማቴ. ፳፮፡፴፩

፳፱. ይህነን ብናደርግ ግን እጽፍ ድርብ ቅጣትን እንቀበላለን።

፷. እንግዲህ ወደ መከራ እንዳ ንወርድ እንጠበቅ ወደ ፈተናም እንዳንገባ እንጸልይ፤ መንፈስ ይፈቅዳል ሥጋ ግን ይደክማልና።

፷፩. እንግዲህ ዐላውያንንና መናፍቃንን በመፍራት ከዚህች የቀናች ሃይማኖት እንዳንሰነካከል እናስተውል ዘመናችን ጥቂት ነውና።

፷፪. በእግዚአብሔር ልጅ በኢየሱስ ክርስቶስ ዘንድ ተስፋን የሚቆርጥ ቢኖር ፈውስ በሌላት ሕማም ሰውነትን በምታደርቅና በምትቀጠቅጥ መርዝ ዘወትር ይጨነቃል፤ ከዚህም በኋላ የዘለዓለም ሕይወትን ያጣል፤ ልቅሶና ጥርስ ማፋጨት ባለበት በገሀነም ይፈረድበታል።

፷፫. ስለ ጌታችን መከራን የተቀበለና ሰማዕተ የሆነ ግን በእግዚአብሔር ዘንድ ደስ ይለዋል የመንግሥት አክሊልን መርጦለታልና ከዚህ ዓለም ፈጽሞ መለየቱም በቀናች ሃይማኖት ሁኗልና።

፷፬. ንዑስ ክርስቲያን ቢታመም፤ መከራንም ቢታገሥ፤ ስለ ክርስቶስም ስም ስም ቢሞት መከራው ስለ ጥምቀት ይሆናል፤ መልካም ተስፋ ንና የዘለዓለም ሕይወትንም ያገኛል።

፪፭. ወባዕዳንሂ እለ ተጋደሉ ሠናየ ገድለ ወሞቱ በእንተ ስመ ክርስቶስ በርትዕት ሃይማኖት ይትፈሥሑ ወይትሐሠዩ እስመ ዐቀቡ ተግሣጸ መምህርሙ።

፪፮. እስመ ውእቱ ይቤ ኩኑ ድልዋነ ከመ መምህርክሙ።

፪፯. ወእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ሐመ በእንቲእነ ወተዐገሠ ጽርፈተ ወስላቀ ወተወክፈ ምራቀ ርኩሳን ጽዕለተ ወፅርፈተ ወዝብጠተ።

፪፰. ወእምድጎረ ቀሠፍዎ ወቀነ ውዎ በዲቢ መስቀል ወእስተይዎ ብሂኢ ዘምስለ ሐሞት ወፈጺሞ ዘጽሑፍ ይቤሉ ለእግዚአብሔር አባ ናሁ ውስተ እዴክ አመሐፅን ነፍስዮ።

፪፱. ወዘለ ይፈቅድ ይኩን ረድኦ ይትዓገሥ ሕማመ ወምንዳቤ ወይትወከፍ መቅሠፍተ በጥቡዕ ልብ ወፍቅር።

፫. ወእመኒ ተወድየ ውስተ እሳት አልቦ ዘይለክፎ በከመ ድጎኑ ፫ቱ ደቂቅ እምዕቶነ እሳት።

፫፩. ወኩሉ ዘሐመ በእንቲእሁ ይነሥእ ዕሤተ እስመ አምነ በ፩ እግዚአብሔር አብ ወኢየሱስ ክርስቶስ ዐቢይ ሊቀ ካህናት መምህርነ ወመገሥጸ ነፍሳቲነ ወወሀቤ ሕይወትነ ሎቱ ስብሐት ለዓለመ ዓለም አሜን።

፪፭. በጎ መጋደልን የተጋደሉ ሌሎችም ስለ ክርስቶስ ስም በቀናች ሃይማኖት የሞቱ ፈጽመው ደስ ይላቸዋል፤ የመምህራቸውን ምክር ጠብቀዋልና።

፪፮. እርሱ እንደ መምህራችሁ የበቃችሁ ሁኑ ብሏልና።

፪፯. ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ስለኛ መከራን ተቀበለ፤ ጽርፈትንና ሥላቅን ታገሠ፤ የርኩሳንንም ምራቅና ስድብን ሽሙጥንና ድብደባንም ተቀበለ።

፪፰. ከገረፉትና በመስቀል ላይ ከቸነኩት መጻጸም ከሐሞት ጋራ ከአጠጡት በኋላ፤ የተጻፈውን ፈጽሞ እግዚአብሔርን አባቴ እነሆ ነፍሴን በእጅህ አደራ እሰጣለሁ አለው።

፪፱. የእርሱ ደቀ መዝሙር ሊሆን የሚወድ መከራንና ጭንቅን ይታገሥ በቈራጥ ልብና በፍቅር ሁኖ ግርፋትን ይቀበል።

፫. ወደ እሳት ቢጨመርም ሠለስቱ ደቂቅ ከእቶነ እሳት እንደ ጻኑ የሚነካው የለም።

፫፩. ስለእርሱ መከራን የተቀበለ ሁሉ ዋጋውን ያገኛል፤ በአንድ በእግዚአብሔር አብ ሕይወትን በሚያድለን ሰውነታችንን በሚመክርና በሚያስተምር በደገኛው ሊቀ ካህናት በኢየሱስ ክርስቶስ አምኗልና፤ ለዘለዓለሙ በእውነት ለእርሱ ክብር ይገባል።

፹፪. ውእቱኬ እግዚአብሔር አምላክ አጋዜ ኩሉ መድኅኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘያጸገዐን ውስተ ሃይማኖተ ዚአሁ ወያነሥኣነ ምስለ እለ ገብሩ ፈቃዶ ዘእንበለ ሕፀት ወኖሙ።

፹፫. ወእመኒ ተሰጠምን ውስተ ባሕር ወበልዑ ሥጋን አራዊት ወአዕዋፍ ኢትትጉል ወኢአሐቲኒ ሥዕርተ ርእሰን እስመ ዘበዓለም ወኩሉ ዘውስቱታ አጋዝ ውስተ እዴሁ።

፹፬. ወበእንተዝ መሀረነ እንዝ ይብል በትዕግሥትክሙ ታጠርይዋ ለነፍስክሙ።

፹፭. እስመ ይትነሣኤ በደጋሪት ዕለት ኩሉ ፍጥረተ ሰብእ ጸድቅ ወጋጥእ ።

አንቀጽ ፳ ወ ፭

በእንተ ትንሣኤ ሙታን፤

፩. ወበእንተ ትንሣኤ ምውታን ወዕሤተ ሰማዕት ይቤሉ ገብርኤል ለዳንኤል ብዙኃን እለ ኖሙ ይትነሥኡ እምነ ፀበል።

፪. ወበ እለ ይትነሥኡ ውስተ ሕይወት ዘለዓለም ወበ እለ ይትነሥኡ በህፍረት ወበጋሣር።፩

፫. ጸድቃንስ ይበርሁ ከመ ፀሐይ ወከመ ከዋክብት ብሩሃን።

፹፪. ይኸውም ሳያንድሉ ፈቃዱን ሠርተው ከሞቱት ጋራ የሚያስነሣን እርሱን በማመን የሚያጸናን ሁሉን የያዘ እምላካችንና መድኃኒታችን እግዚአብሔር ኢየሱስ ክርስቶስ ነው።

፹፫. በባሕር ብንሰጥምም ሥጋችንንም አራዊትና አዕዋፍ ቢበሉት፤ እንዲት ስንኳ የራስ ጸጉራችን አትጠፋም በዓለምና ውስጥ ያለው ሁሉ በእጁ የተያዘ ነውና።

፹፬. ስለዚህም በትዕግሥታችሁ ነፍሳችሁን ገንዝብ ታደርጓታላችሁ ብሉ አስተማረን።

፹፭. በጊላኖይቱ ቀን የለው ፍጥረት ሁሉ ጸድቁም ጋጥኡም ይነሣልና።

ሀያ እምስተኛ አንቀጽ

ስለ ሙታን መነሣት ይናገራል፤

፩. ስለ ሙታን መነሣትና ስለ ሰማዕታት ዋጋ ገብርኤል ለዳንኤል እንዲህ አለው፤ የሞቱ ብዙ ሰዎች ከትቢያ ይነሣሉ።

፪. ለዘለዓለም ሕይወት የሚነሡ አሉ፤ ለገፍረትና ለጋሣር የሚነሡም አሉ።

፫. ጸድቃን ግን እንደ ፀሐይና እንደ ሚያበሩ ከዋክብት ይበራሉ።